

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
POEZIA LA IAȘI
ediția a VII-a
31 august - 5 Septembrie 2021

Festivalul Internațional

POEZIA LA IAȘI

31 August - 5 Septembrie
2021

Bulgaria
Finlanda
Franța
Italia

Luxemburg
R. Moldova
Portugalia
România

Turcia
Ucraina
Ungaria

Poezia la ea acasă

A șaptea ediție a Festivalului Internațional „Poezia la Iași” devine atipică, față de celelalte ediții de până acum.

Dintr-o întâlnire de primăvară a poeziei și a poezilor lumii, în cetatea de unde Mihai Eminescu a dat de știre lumii că și pe aceste locuri se naște marea poezie, toți mugurii sunt preschimbați în începutul căderilor de frunze, pregătit la început de septembrie. Publicul tradițional, elevii și studenții, a fost confiscat de pandemia Covid -19 și de către precauțiile încă neînțelese, dar impuse prin lege. Cu toate acestea, poezia nu s-a dat bătută. Poezia a continuat să respire și să cucerească inimi, adunând în piețele publice ale Iașului acel public damnat al versului rostit de autori, oferindu-ne imaginea sensibilității și a emoției în direct.

Poeții lumii invitați, la rândul lor, au acceptat să revină la Iași, unii cu bucuria revederii, alții pentru prima oară, după ce s-au lăsat convinși de povestea auzită de la alți prieteni într-ale poeziei despre întâmplările miraculoase ale poeziei la Iași.

Am învățat că nu contează perioada din an în care este organizată Poezia la Iași, poate fi primăvară sau toamnă, atâta timp cât există determinarea poetului de a se întâlni cu cititorii săi.

Iașul se manifestă din plin ca spațiul în care contemporanii suntem cu veșnicia, prin atestarea vechimii din totdeauna a vieții și mai ales a celor care au învățat să viseze cu sensibilitatea poeziei.

Și de această dată Iașul poate fi considerat că este, timp de cinci zile, capitala europeană a poeziei. Chiar dacă am fost obligați să păstrăm lista cu participanți deschisă până în ultima clipă, listă ce a suferit modificări semnificative, putem depune mărturie că efortul acesta a meritat să fie depus, atâta timp cât într-un final putem spune că am salvat o ediție a Festivalului Internațional de Poezie „Poezia la Iași”, oferind continuității șansa de a fi împreună, șansa de a da poeziei publicul pe care îl merită.

DIRECTORUL FESTIVALULUI
ADI CRISTI

POEZIA LA IAȘI

ediția a VII-a,
31 august - 5 septembrie 2021

Festivalul Internațional „Poezia la Iași”

Se conferă poetului

Jean Poncet

Însemnele

CONTEMPORAN CU VEȘNICIA

Primăria Municipiului Iași,
Primar

Mihai Chirica

LISTA PARTICIPANȚILOR

Bulgaria

Vanina Bozhikova

Finlanda

Helena Sinervo

Franța

Jean Poncet

Jean Portante

Italia

Claudio Pozzani

Luxemburg

Serge Basso

Portugalia

Jose Manuel de Vasconcelos

Medes Ferreira

Republica Moldova

Nicolae Spătaru

Turcia

Metin Cengiz

Ucraina

Valerii Țibulenco

Ungaria

Balasz Attila

Pal Daniel Levente

România

Radu Andriescu
Gheorghe Bârlea
Gabriel Chifu
Adi Cristi
Daniel Corbu
Vasile Dan
Nichita Danilov
Gellu Dorian
Ioana Diaconescu
Radu Florescu
Ovidiu Genaru
Paul Gorban
Emilian Marcu
Ion Mureşan
Andrei Novac
Nicolae Panaite
Dumitru Păcuraru
Gheorghe Pârja
Ioan S. Pop
Adrian Popescu
Mircea Platon
Nicolae Sava
Nicolae Scheianu
Liviu Ioan Stoiciu
Valeriu Stancu
Cassian Maria Spiridon
Aurel Ştefanachi
Valentin Talpalaru
Varujan Vosganian

GRUPA

Adi Cristi

Serge Basso

Gabriel Chifu

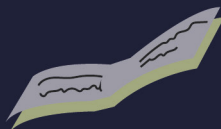
Adrian Popescu

Helena Sinervo

Vanina Bozhikova

GRUPA B

Valeriu Stancu

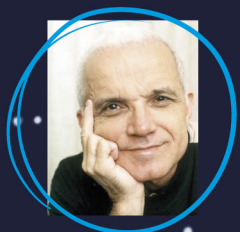
Ion Mureșan

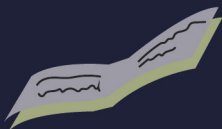
Jose Manuel de Vasconcelos
Medes Ferreira

Jean Poncet

Liviu Ioan Stoiciu

GRUPA

Gellu Dorian

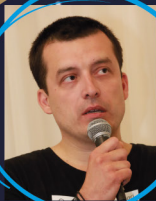
Vasile Dan

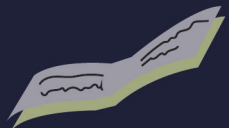
Radu Florescu

Paul Gorban

Andrei Novac

D GRUPA

Nichita Danilov

Balasz Attila

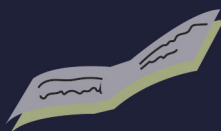
Dumitru Păcuraru

Aurel Ștefanachi

Varujan Vosganian

GRUPA

Cassian Maria Spiridon

Ioana Diaconescu

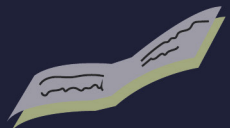
Mircea Platon

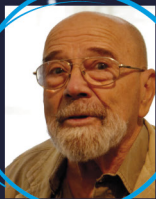
Claudio Pozzani

Nicolae Sava

GRUPA

Ovidiu Genaru

Nicolae Panaite

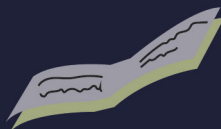
Gheorghe Pârja

Nicolae Scheianu

Nicolae Spătari

GRUPA

Valentin Talpalaru

Metin Cengiz

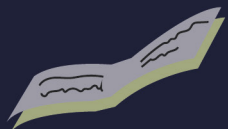
Emilian Marcu

Pal Daniel Levente

Valeriu Ţibulenco

GRUPA

Daniel Corbu

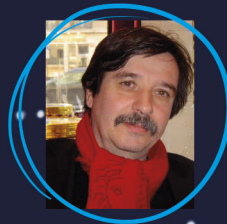
Radu Andriescu

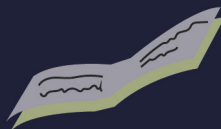
Gheorghe Bârlea

Ioan S. Pop

Jean Portante

Marti,
31 august 2021
Parcul Copou

Ziua Limbii Române

Manifestări oficiale

Depuneri de jerbe la bustul poetului Mihai Eminescu

Recital de poezie:

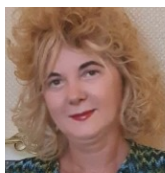
Angela Baciú

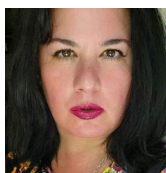
Mihaela Grădinariu

Doina Guriță

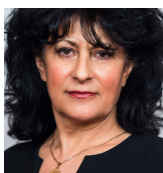
Daniela Oatu

Indira Spătaru

Aurora Ciucă

Caliochia Tocală

Miercuri

1 septembrie 2021

Parcul Copou

**ora
10**

„Acasă la Eminescu”

Recital de poezie:

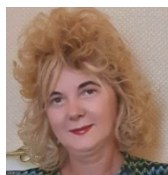
Angela Baciu

Mihaela
Grădinaru

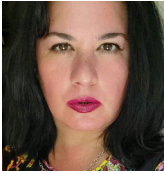

Doina Guriță

Daniela Oatu

Indira Spătaru

Aurora Ciucă

Caliopia Tocală

Miercuri,
1 septembrie 2021
Parcul Copou

DESCHIDERA OFICIALĂ A CELEI DE-A VII-A EDIȚII A FESTIVALULUI „POEZIA LA IAȘI” – 2021

PARTICIPĂ:

Bulgaria - Vanina Bozhikova

Finlanda - Helena Sinervo

Franța - Jean Poncet, Jean Portante

Italia - Claudio Pozzani

Luxemburg - Serge Basso

Portugalia - Jose Manuel de Vasconcelos Medes Ferreira

Republica Moldova - Nicolae Spătaru

România - Radu Andriescu, Gheorghe Bârlea, Gabriel Chifu,

Adi Cristi, Daniel Corbu, Vasile Dan, Nichita Danilov,

Gellu Dorian, Ioana Diaconescu, Radu Florescu,

Ovidiu Genaru, Paul Gorban, Emilian Marcu, Ion Mureșan,

Andrei Novac, Nicolae Panaite, Dumitru Păcuraru,

Gheorghe Pârja, Ioan S. Pop, Adrian Popescu,

Mircea Platon, Nicolae Sava, Nicolae Scheianu,

Liviu Ioan Stoiciu, Valeriu Stancu, Cassian Maria Spiridon,

Aurel Ștefanachi, Valentin Talpalaru, Varujan Vosgianian

Turcia - Metin Cengiz

Ucraina - Valerii Țibulenco

Ungaria - Balasz Attila, Pal Daniel Levente

Miercuri,
1 septembrie 2021
Parcul Copou

ora
18.30

Recital extraordinar de poezie

Adrian Popescu

Gabriel Chifu

Ion Mureșan

Joi,
2 septembrie 2021

Casa de Cultură „Mihai Ursachi”
a Municipiului Iași

☎ 10.00 - 10.15

VERNISAJ

INTERNATIONAL CARTOON FESTIVAL

Prezintă: Radu Iațcu

☎ 10.15- 10.30

LANSAREA COLECȚIEI

„Cele mai frumoase poezii” -

Editura Hertzog

Prezintă: Radu Iațcu

☎ 10.30- 12.00

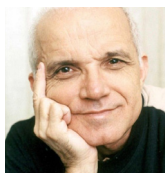
Recital extraordinar de poezie

Andrei Novac

Ioan S. Pop

Liviu Ioan Stoiciu

🕒 12.00 - 14.00

Recital extraordinar de poezie

scriitori celebri

la
Casa de Cultură
„MIHAI URSACHI”

Iași

România

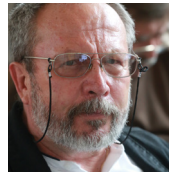
septembrie
2021
**INTERNATIONAL
CARTOON FESTIVAL
HERTZOG**

autorii lucrărilor

Arash Foroughi
Carlos Duarte
Ivailo Tsvetsov
Juan Manuel Gordillo
Jivenk
Sebastião Xavier De Lima
Pedro Silva
Rossem
Toni D'Agostinho
Ulisses Araujo

Adi Cristi

Nichita Danilov

Cassian M. Spiridon

Valeriu Stancu

Joi,
2 septembrie 2021
Pietonal - Ștefan cel Mare

ora
18

🕒 18.00- 20.00

Recital de poezie a invitaților la FIPI 2021

Altissimo Trio

grupa A

Adi Cristi
Helena Sinervo
Adrian Popescu
Gabriel Chifu
Serge Basso
Vanina Bozhikova

grupa B

Valeriu Stancu
Jean Poncet
Jose Manuel de Vasconcelos
Medes Ferreira
Ion Mureșan
Liviu Ioan Stoiciu

grupa C

Gellu Dorian
Paul Gorban
Vasile Dan
Andrei Novac
Radu Florescu

grupa D

Nichita Danilov
Balasz Attila
Varujan Vosganian
Aurel Ștefanachi
Dumitru Păcuraru

ora
18

Joi,
2 septembrie 2021
Cafeneaua Veche - Str. Lăpușeanu

🕒 18.00- 20.00

Recital de poezie a invitaților la FIPI 2021

La lăută Cristi Lazăr

grupa E

Cassian Maria Spiridon
Claudio Pozzani
Mircea Platon
Ioana Diaconescu
Nicolae Sava

grupa G

Valentin Talpalaru
Metin Cengiz
Pal Daniel Levente
Emilian Marcu
Valerii Țibulenco

grupa F

Nicolae Panaite
Nicolae Spătaru
Ovidiu Genaru
Gh. Pârja
Nicolae Scheianu

grupa H

Daniel Corbu
Jean Portante
Radu Andriescu
Ioan S. Pop
Gh. Bârlea

Vineri,
3 septembrie 2021

Casa de Cultură „Mihai Ursachi”
a Municipiului Iași

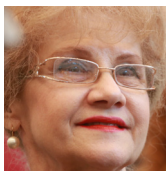
ora
10

🕒 10.00- 11.30

Recital extraordinar de poezie

Balasz Attila

Ioana Diaconescu

Ovidiu Genaru

🕒 11.30- 14.00

Recital extraordinar de poezie

Daniel Corbu

Emilian Marcu

Nicolae Panaite

Aurel Ștefanachi

Valentin Talpalaru

Vineri,
3 septembrie 2021
Pietonal - Ștefan cel Mare

ora
18

🕒 18.00- 20.00

Recital de poezie a invitaților la FIPI 2021

Altissimo Trio

grupa E
Cassian Maria Spiridon
Claudio Pozzani
Mircea Platon
Ioana Diaconescu
Nicolae Sava

grupa F
Nicolae Panaite
Nicolae Spătaru
Ovidiu Genaru
Gh. Pârja
Nicolae Scheianu

grupa G
Valentin Talpalaru
Metin Cengiz
Pal Daniel Levente
Emilian Marcu
Valerii Țibulenco

grupa H
Daniel Corbu
Jean Portante
Radu Andriescu
Ioan S. Pop
Gh. Bârlea

ora
18

Vineri,
3 septembrie 2021
Cafeneaua Veche - Str. Lăpușneanu

🕒 18.00- 20.00

Recital de poezie a invitaților la FIPI 2021

Lăuta lui Cristi Lazăr

grupa A

Adi Cristi
Helena Sinervo
Adrian Popescu
Gabriel Chifu
Serge Basso
Vanina Bozhikova

grupa B

Valeriu Stancu
Jean Poncet
Jose Manuel de Vasconcelos
Medes Ferreira
Ion Mureșan
Liviu Ioan Stoiciu

grupa C

Gellu Dorian
Paul Gorban
Vasile Dan
Andrei Novac
Radu Florescu

grupa D

Nichita Danilov
Balasz Attila
Varujan Vosganian
Aurel Ștefanachi
Dumitru Păcuraru

Sâmbătă,
4 septembrie 2021
Comuna Ciurea

🕒 9.00

Poezia cucerește Ciurea

Primar - Cătălin Lupu

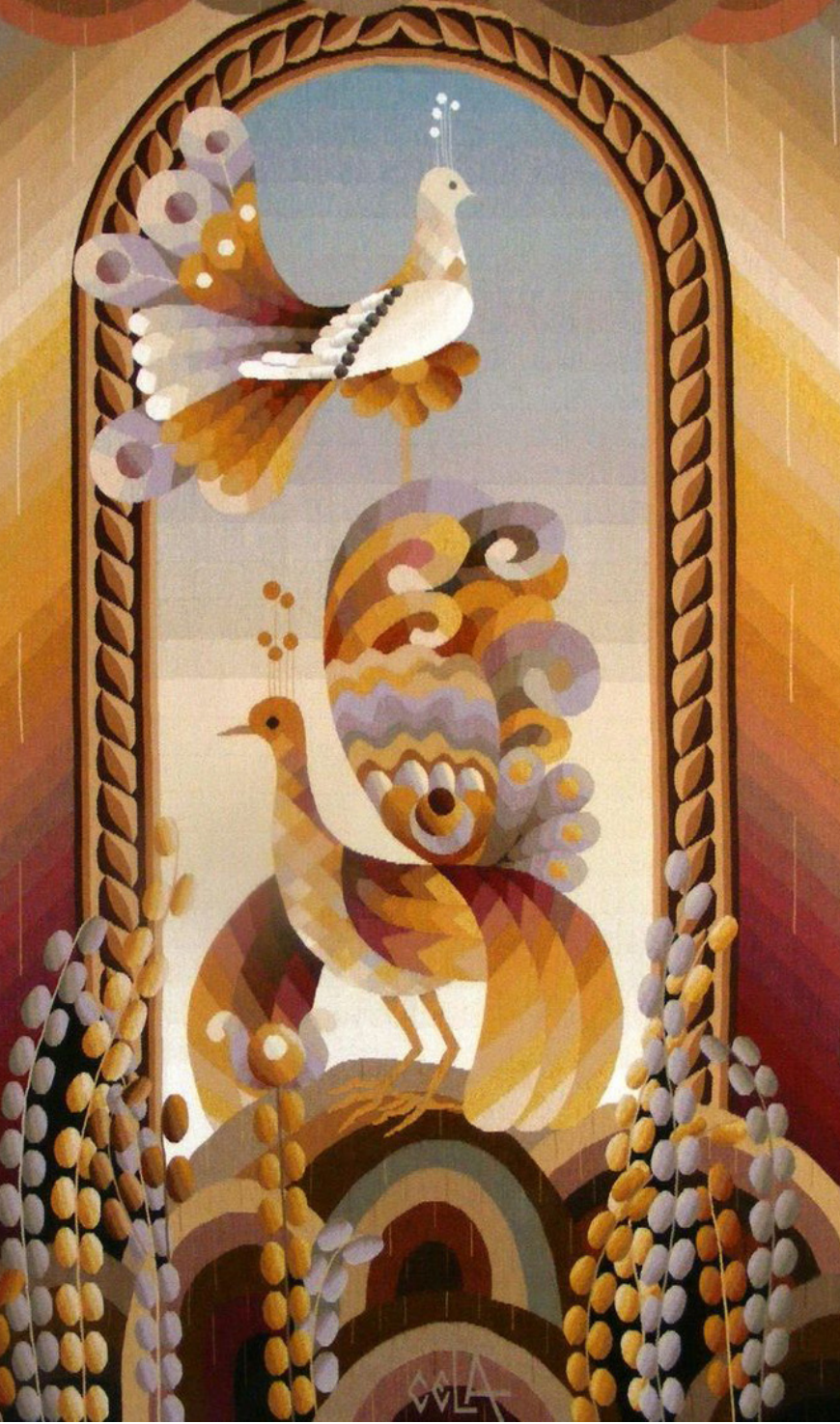
Mic dejun la firul ierbii

Academia liberă Poesis

Întâlnire cu istoria comunei - Centrul Cultural
„Cela Neamțu”

Traducerea de dincolo de trădare

Duminică,
5 septembrie 2021

Casa de Cultură „Mihai Ursachi”
a Municipiului Iași

🕒 **17.00**

Studioul de poezie

40 de ani de la înființarea primei întreprinderi
private de cultură

🕒 **18.00**

Decernarea însemnelor „Contemporan cu Veșnicia”

🕒 **19.00**

Închiderea ediției a VII-a a Festivalului Internațional Poezia la Iași

ADI CRISTI

Adi Cristi s-a născut la 27 aprilie 1954, Bacău. Este membru al Uniunii Scriitorilor din 1990, autor a peste 60 de volume de poezie, publicistică și proză. Cărțile sale sunt traduse în limbile engleză, spaniolă, germană, italiană, franceză. Este membru fondator al Studioului de Poezie ieșean (1981-1987); organizatorul Festivalului Internațional „Poezia la Iași” și co-director al Galei Scriitorul Anului. Director al Casei de Cultură „Mihai Ursachi” a Municipiului Iași, Adi Cristi organizează importante acțiuni culturale: Ziua Limbii Române, Eminescu să ne Judece, Zilele Recoltei Editoriale etc.

IA-MĂ PE MINE ÎN SEAMĂ, DAR ALEGE-L PE EL

Evreul
Nu poate fi decât
Evreu!
(indiferent de țara
În care trăiește
Sau din care vine)
Un evreu face cât doi evrei
Atunci când
E unul singur
Și începe să facă
Cât o sinagogă
Atunci când
Afacerea îl mută

În Țara lui Inghelă
Totul se întâmplă
Pe pământul făgăduinței
Rămas în urma pasului
Unui singur evreu
Atunci
Ne dăm seama
Că unul e unu
Chiar dacă
Mulți ni se pare că sunt
– Doamne,
Ia-mă pe mine
În seamă,
Dar alege-l pe el!

Intensitatea din strofă, arderea în poem, viteza înfățișării cărților la judecata de apoi a cititorilor sînt, în aparență, împotriva oricăror reguli ale marketingului cărții și autorului, care ne vorbesc despre "sufocarea" pieței cărții de poezie prin numărul și frecvența aparițiilor. Dar poetul - care a dovedit tot ceea ce avea de dovedit printr-o bibliografie lirică impresionantă: talentul incontestabil și modul propriu de a (con)viețui cu poezia însăși - nu e interesat de toate acestea; înfruntă fără să clipească pericolele, cîte vor fi fiind, ale fluxului accelerat de titluri noi pentru că, în fond, pentru Adi Cristi, poezia este încercarea de a nu lăsa vreo vîrstă netrăită. Adi Cristi își (re)confirmă cu fiecare carte nouă locul de pe primul raft al bibliotecii poeziei noastre de azi.

Ioan HOLBAN

HELENA SINERVO (născută în 1961 în Tampere, Finlanda, locuiește în Helsinki din 1986) este profesor de muzică prin pregătire. A publicat 11 culegeri de poezii, patru romane și trei cărți pentru copii. A câștigat de două ori Premiul Tanssiva karhu pentru poezia sa, *Ihmisen kaltainen* (Asemănător omului, 2000) și *Väärän lajin laulut* (Cîntece de soi rău, 2010). Romanul ei despre viața marei poetese finlandeze Eeva-Liisa Manner i-a adus Premiul Finlandia în 2004. Traduceri în franceză: *Au nom de la neige*, 1997, *Les Chaises*, 2001. Antologii: *Présages*, 1997, *Scherzo*, 2002, *Europoésie*, 2004, *Trei poeți finlandezi*, 2011.

Pentru întreaga ei operă a primit Premiul Aleksis Kivi, 2020, acordat pentru clasicii naționali.

Care este sensul tuturor acestor lucruri?

Ai la dispoziție tot felul de lucruri
Instrumentele te încercuiesc
Trăiești în mijlocul posibilităților
Celulele te înconjoară
Norii se dezbracă și te îndepărtează
Câinii de pază aleargă în jurul pieței
Este atât de diferit să trăiești în centru
Dar e dificil să-ți amintești că te afli în centru
Chiar în sîmbure, unde se nasc sensurile
Sunt disponibile toate tipurile de aranjamente
Nimic nu poate să o ia razna
Ești purtat pe o tavă
Aici stai în picioare pe un platou de aur
Ești un fel de mâncare, dar pentru cine

„Înzestrată cu o scriere extrem de fină, cu o precizie solicitantă, știe să amestece ironia cu un tragic fără emfază. Poeziile sale oferă o expresie senină, armonioasă, de o formidabilă eficiență, pe teritorii umane și emoționale reînnoite în mod constant”.

Gabriel REBOURCET

SERGE BASSO

SERGE BASSO DE MARCH –

Fiu de emigranți italieni, s-a născut în 1960 la Verdun, Franța, simbol al uneia dintre cele mai mari bătălii din Primul Război Mondial. Este, cum el însuși spune, „director (mult) al cunoscutului Centru Cultural Alternativ Kulturfabrik din Esch-sur-Alzette, situat în Luxemburg, dar este, de asemenea (puțin), poet și dramaturg”. A publicat patru volume de poezie, o carte de cronici *Petites chroniques de la vie qu’il fait* (éditions PHI, 2014) și una de aforisme *Les concombres n’ont jamais lu Nietzsche* (Cactus inébranlable éditions, 2017). E și autor a două piese de teatru. A creat împreună cu Jean Portante revista «transkrit», al cărei director este. E tradus în arabă, catalană, spaniolă, italiană, luxemburgheză, română, rusă și turcă.

Pagina goală se străduie să treacă neobservată

Își face inventarul
rîndurilor și incertitudinii
în fața poetului,
care nu are întotdeauna
îndrăzneala primului cuvînt

Feciorelnică tîrîtură
ea îl sfidează cu trăsături
care-i marchează împărăția

Și el rămîne aici
descumpănit
în abandonul lui de cerneală

Pe masă
stilou-i
treapdă de nerăbdare

*„Serge Basso de March este un autor căruia nu-i
place se se instaleze. El oscilează, ezită, hoinărește
în permanență printre forme cu această însingurare
stranie ce ființează în toate scrierile sale.”*

Sedef ECER

ADRIAN POPESCU

Adrian Popescu (n. 24 mai 1947, Cluj) este un important poet, prozator și eseist român. Echinoxist din prima generație. A fost redactor al revistei literare „Steaua”, revistă lunară editată de Uniunea Scriitorilor din România. Debut absolut cu poezie în „Steaua”(1964). Pe lângă premiile acordate de Uniunea Scriitorilor din România, Adrian Popescu a obținut și Premiul Mihai Eminescu al Academiei Române, 1989. Este laureat al Premiului Național de Poezie Mihai Eminescu Opera Omnia, 2008. Volumele sale au fost traduse în limbile germană, maghiară, macedoneană și franceză.

EU ȘTIU...

Și cred că am găsit filonul cel mai bun,
Chiar dacă unii-mi zic „ce scrii ca un nebun
Începi de dimineață, și seara încă sclav”?
Că le răspund aiurea, (nici nu aud grozav).
Mi se scurtează timpul, puterile, lumina,
Se leagănă deasupra pământului săpat
Stejarul unui pat, în care rădăcina
Lucrează nevăzut, dar sigur, ne-nctat.
Mă va trezi un fulger, un vuiet, un tumult.
Voi face ochii mari, în lacrimi să exult
La trâmbițe de foc? Voi mai găsi cuvinte?
Eu, om plin de noroc, un chip al slavei sfinte.
Deși pe mâini murdar, de multele-mi păcate,

„În generația sa, Adrian Popescu este dintre puținii care a dat la iveală nu numai talentul, ci și un sistem poetic.”

Daniel DIMITRIU

GABRIEL CHIFU

Gabriel Chifu – poet și prozator. Născut la 22 martie 1954, în orașul Calafat. Scrierile sale au apărut în antologii și reviste din Anglia, Franța, China, Italia, Serbia, Grecia, Statele Unite, Haiti, Belgia, Cehia, Israel și altele. I-au fost traduse două volume de versuri în engleză și maghiară. A primit de mai multe ori Premiul Uniunii Scriitorilor din România. Este laureatul Premiului Național de Poezie „Mihai Eminescu” – Opera Omnia -2014. În anul 2017, în cadrul Galei Scriitorii Anului, un juriu național i-a decernat marele premiu Scriitorul Anului 2017, pentru romanul „Ploaia” de trei sute de zile.

TRĂIESC INDESCRIPTIBILUL. O VIZIUNE

Drumurile se șterg sub pașii mei,
Cerul devine casant,
Se sparge în câteva locuri.
Prin deschizăturile absurd ivite se revarsă
Valuri de tăcere grea.
E o tăcere care spune ceva
Pe un ton poruncitor,
Dar nu înțeleg ce spune.
Tot prin spărturile acelea
Izbucnește un vânt versatil:
Lingușitor la început
Și neîndurător după aceea.
Mă izbește peste față,
Mă rupe-n bucăți,
Mă recompune altfel decât eram,
Mă ia pe sus, mă duce în afara lumii știute.
Trăiesc indescriptibilul,
Trăiesc anticipat, pe cont propriu, apocalipsul.

„Poezia sa, rareori tranzitivă în jubilație sau umoare neagră, solicită cititorului mai ales inteligența, pusă la încercare prin ambiguități abile și voit derutante.”

Horia GÂRBEA

VANINA BOZHIKOVA

Vanina Bojkova este interpretă și traducătoare de literatură română. Absolventă a Universității din Sofia „Sf. Kliment Ohridski“, Facultatea de limbi moderne și clasice, specialitatea „Filologie română“, unde a predat limba și literatura română în perioada 2000-2017. Este autoarea mai multor articole și studii în reviste literare bulgare și române în domeniul literaturii române contemporane și traducerii literare. În ultimii ani a tradus opere a peste 20 de scriitori români clasici și contemporani – prozatori, poeți și dramaturgi, printre care Varujan Vosganian, Nora Iuga, Mircea Cărtărescu, Dan Lungu, Lucian Dan Teodorovici, Octavian Soviany, Linda Maria Baros ș.a.

Lista selectivă a traducerilor publicate

1. „De ce iubim femeile” /”Защо обичаме жените”/ de Mircea Cărtărescu (împreună cu Ivan Stankov), editura „Faber”, 2006.
2. „Nostalgia” /”Носталгия”/ de Mircea Cărtărescu (împreună cu Ivan Stankov), editura „Faber”, 2007.
3. “Sexagenara și tânărul” /”Шейсетгодишната и младежът”/ de Nora Iuga, editura “Paradox”, 2008
4. “Săpunul lui Leopold Bloom” /”Сапунът на Леополд Блум”/de Nora Iuga, editura “Paradox”, 2009
5. “Raiul găinilor” /”Кокошият рай”/de Dan Lungu, editura “Paradox”, 2010; ediția a II-a 2013.
6. “Cel mai bun roman al tuturor timpurilor” /”Най-хубавият роман на всички времена”/de Daniel Bănuțescu, editura “Paradox”, 2010
7. “Întâmplări din anul șarpelui” /”Истории от годината на змията”/ de Ovidiu Dunăreanu, Societatea internațională „Elias Canetti”, 2011.
8. “Șase feluri de a muri” /”Шест начина да умреш”/de Marius Oprea, SI „Elias Canetti”, 2012.
9. “Celelalte povești de dragoste” /”Други любовни истории”/ de Lucian Dan Teodorovici, editura “Paradox”, 2012.
10. “Cercul nostru vă prezintă:” /”Нашият цирк ви представя”/ de Lucian Dan Teodorovici, editura “Paradox”, 2013.
11. “Cartea șoartelor” /”Прошепната книга” /de Varujan Vosganian, editura “Avangard Print”, 2013
12. “Matei Brunul” /”Матей Бруно”/de Lucian Dan Teodorovici, editura “Paradox” .
13. “Groapa roșie” /”Червеният ров”/ de Constantin Abăluță, SONM Publishers, 2014.
14. “Hai să furăm pepeni” /”Хайде да крадем дини”/ de Nora Iuga, SONM Publishers, 2015
15. „Viața lui Kostas Venetis” /”Животът на Костас Венетис”/ de Octavian Soviany, editura Paradox, Sofia, 2015
16. “Jocul celor o sută de frunze și alte povestiri” /”Игра на сто листа и други разкази”/ de Varujan Vosganian, Editura SONM, 2016

VALERIU STANCU

Poet, prozator, eseist și traducător, **Valeriu Stancu** s-a născut pe 27 august 1950, la Iași. A debutat literar cu versuri, 1978, în revista „Convorbiri Literare”. Pentru volumul de debut, *Înfrângerea somnului*, Editura Cartea Românească, București, 1981, primește premiul de debut al editurii, alături de Mircea Cărtărescu, Magdalena Ghica, Marta Petreu, Ion Stratan. Are peste 50 de volume publicate în România (romane, eseuri, nuvele, poeme, publicistică); peste 20 de volume de versuri publicate în străinătate (Franța, Belgia, Italia, Germania, Mexic, Canada). Este prezent în peste 20 de antologii de poezie universală contemporană editate pe toate continentele. În 2018 a fost decorat cu ordinul Chevalier de l’Ordre des Arts et des Lettres de la République Française.

TIGRI DE FOC, SÂNII FECIOARELOR

În oglinzi, sângele verii
Tigri de foc, sânii fecioarelor
Sirenele cu alge și val
Își sulemenesc macii dorințelor
În oglinzi, sângele verii
Femeia mușcă din măr
Privind nunțile cu fluturi
Nunți imaginate
De un penel torid
Penel atrofiat de tăcere

„Poezia pe care o scrie Valeriu Stancu a dobândit încă de la primele cărți – Înfrângerea Somnului (1981), Soarele-Lup (1984) și Ființa de Vis (1989) – acele semne distinctive prin care se impun o lume poetică și un stil, mai exact, un mod de a-și exprima trăirea interioară, acel univers ascuns pe care și-l poartă fiecare precum melcul, cochilia sa.”

Ioan HOLBAN

JEAN PONCET

Jean Poncet s-a născut în Marsilia, la 29 mai 1949. Ca poet și lingvist, a publicat nouă cărți de poezie – dintre care unele au fost tradus în limbile chineză, română, italiană, croată, spaniolă și arabă – și a tradus mulți poeți români și de limbă engleză. Pentru antologia sa dedicată lui Lucian Blaga – până acum cea mai mare în limba franceză – a câștigat mai multe premii literare în România. În 1997 a fost distins cu Premiul „Lucian Blaga” pentru întreaga sa activitate despre poezia română. Este membru onorific al Uniunii Scriitorilor din România. În 2016 a început să publice în ediție bilingvă integrala operei poetice a lui Lucian Blaga, care va consta în 13 volume.

mergi
drumul spiritului acesta-i

de la utrenie pân' la vecernie
mergi
mereu
tot mai sus

de la meandrele fluviului
ce visează dezghețul
printr-un câng de cătină albă
apoi printr-un desiș de stejari verzi
urci
sfâșiat de spini
serpentine-ncurcate

până la-ntindere nesfârșită de
pietre

acolo
răsună-o tăcere
în care
tot ce e viață
refuză privirea

uită-te totuși

cerul
mângâie fruntea
neantului

*„Grație înțelegerii universului blagian și stăpânirii
instrumentelor poetice potrivite, Jean Poncet pune în lumină
un spațiu literar încă necunoscut din păcate și relevă întreaga
frumusețe și vibranta umanitate a poeziei lui Lucian Blaga.”*

Jacques ANDRÉ

JOSE MANUEL DE VASCONCELOS MEDES FERREIRA

Poet, eseist, critic literar și traducător, s-a născut la La Lisabona în 1949. Opera sa cuprinde mai multe volume de poezie și de critică. Colaborează la importante reviste literare din Portugalia și din străinătate. Participă la numeroase congrese, colocvii și festivaluri literare internaționale. A tradus din limbile spaniolă, italiana, franceză în limba sa maternă, scriitori precum Federico García Lorca, Eugenio Montale, Umberto Saba, Paul Valéry. A coordonat câteva reviste de literatură. Este vicepreședintele Uniunii Scriitorilor Portughezi și colaborator la Osservatorio Permanente sugli Studi Pavesiani nel Mondo, fiind autorul mai multor eseuri în limba italiană despre Cesare Pavese. În limba engleză a scris, în timpul unui sejur în China, volumul de haiku Lushan Days.

ÎN FAȚA MĂRII

Uneori gândurile se revarsă în iazuri
unde lumina nu pătrunde
unde cuvintele confuze nu pot nici măcar să le ocolească
în răsturnarea lor săltăreață
se întind, bâjbâie, trec de la un dezechilibru la altul
se hrănesc cu flori monstruoase și viscere violente
printre care prizoniere ard molcom
La fel ca această mișcare calmă și ritmată a mareelor
monotone
Uneori spaimile lor nebănuite sângerează
le ies din mâini, izbucnind în oase
răsunând în furie și zdruncinări
sapă măruntaiele pământului derutând drumurile
aprinzând stelele
de parcă ar fi fost prima zi a creației

ION MUREȘAN

Născut pe 9 ianuarie 1955, Vultureni, județul Cluj, **Ion Mureșan** este un poet și publicist român contemporan. A debutat în revista pentru copii „Cutezătorii”, apoi a publicat în pagina pentru liceeni a „Scânteii Tineretului”, în „Amfiteatru”, „Tribuna”, „Echinoux”. A fost redactor la revista studentă „Napoca Universitară” (1977-1979), la revista „Echinoux” (1979-1981), redactor și șef-secție poezie la revista „Tribuna” (1988-1999). Este membru al Uniunii Scriitorilor din România din 1990. Este unul dintre cei mai premiați poeți români contemporani. Amintim astfel: Premiul Uniunii Scriitorilor din România; Premiul Revistei „Poesis” pentru cea mai bună carte de poezie a anului la Festivalul de poezie Piatra-Neamț; Premiul de Poezie al Academiei Române la Festivalul internațional Nichita Stănescu, Ploiești, 2000.

MINUNATA PLUTIRE

Începe ca o foarte bruscă surzenie,
Începe ca o foarte bruscă trezire,
Peste gramatică trece o vedenie
Și încâlcește părțile de vorbire.

Stai pe o terasă. Singurul ești
Care vede o înaltă și pustie clădire
Coborând din ceruri. Abia mai vorbești,
Abia mai descrii minunata-i plutire.

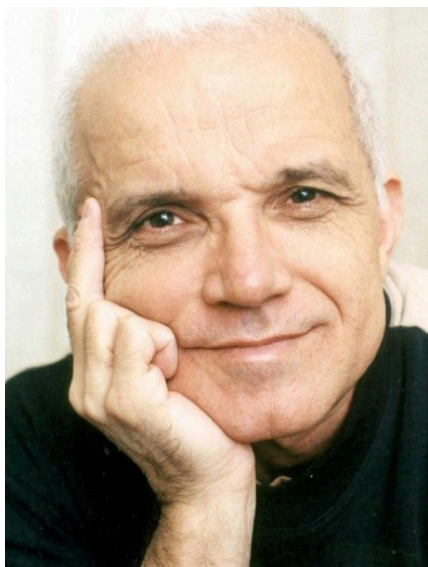
Bărbați și femeii urcă în poduri
De unde te privesc prin lucarne:
Cuvintele tale sânt vinete noduri,
Gura, un negru clopot de carne.

Clădirea pustie coboară în piață.
Cerule se face alb ca de spumă.
Deasupra porții ei atârnă o paiată
Făcută din cârpe și gumă.

Te îndrepti înspre ea.
Tai ștreangul.
Iei paiata în spate.
Din ceruri se lasă o ninsoare târzie.
Ani întregi, zile nenumărate,
Pe străzi tot mai înguste, mai întorto-
cheate,
Treci mut; iar paiata pe umăr începe a
vorbi
Și învie.

„Cartea alcool va fi adulată și cântată sau uitată. Important este că nu poți trece peste ea cu indiferență. Tocmai pentru că pare produsul altor vremuri, în care indiferența era un păcat, o rușine”.

Felix NICOLAU

Liviu Ioan Stoiciu (n. 19 februarie 1950, comuna Dumbrava Roșie, județul Neamț) este un poet, prozator și scriitor optzecist român. Debutul publicistic s-a produs, în 1967, cu versuri în pagina literară a ziarului regiunii Bacău, Steagul Roșu. În 1974 este prezentat ca poet în revista Familia de Ștefan Augustin Doinaș: „Liviu Ioan Stoiciu – Realul, ca plasmă poetică”. Debutul editorial cu ciclurile de versuri Balans în Caietul debutanților, 1977 (Editura Albatros, 1978) și Cantonul 248 în Caietul debutanților, 1978 (Editura Albatros, 1979). Este laureatul Premiului Național de Poezie Mihai Eminescu Opera Omnia - 2019.

SPUNE O RUGĂCIUNE

Sparge în pumni nuci noi, adunate dintre frunzele
Îngălbenite. Împarte miejii: unul
Ție, unul mie. Pe ultima nucă nu reușește să o spargă.
Asudă. „Nuca asta e ca tine, ascunsă”, o
Pune sub călcâiul drept, sub pantof, își ia distanță,
Nu se sparge, ia un bolovan și
O lovește, nuca sare cât colo, n-o mai găsește... De ce
Ai spus că nuca aia e ca mine? De aia.
O sărută: hai
Să ne regăsim viciile. Vino cu mine în vie, sub gutui –
Pe scenă, în timp, înapoi... „Vei fi
Uimită de liniștea care va domni de cum se va ridica
Noua cortină”. Ia...
Se aud, totuși, aici, mici zgomote. Șoapte. Fâșâieli.
Sunt morții
Locului, dau binețe, ei strigă
Din viitor, din răspuțeri, după sănii: își scutură
Zăpada de pe haine cu o măturică...
Dar eu nu-i văd. Nu?
Spune și tu ca mine o rugăciune.

*„Cu cât mai puțin narcisistă și mai frustrată, cu atât poezia
lui Liviu Ioan Stoiciu e a unui maestru nervos, cu limbă
subțire. Sunt convins că arta lui are încă multe argumente
surprinzătoare. Sursa lor este implicarea și zicerea
economică, nervoasă. Stanțe japoneze, nu burgheze.”*

Felix NICOLAU

GELLU DORIAN

Gellu Dorian s-a născut la data de 13 octombrie 1953, la Botoșani. Este redactor șef al revistei de cultura „Hyperion - Caiete botoșănene “și președintele Fundației Culturale „Hyperion - Caiete botoșănene “ Botoșani. A debutat pe 6 august 1972 în revista „România literară “, sub pseudonimul George Dor, sub girul lui Geo Dumitrescu. Editorial, debutează 1974, în Caietul debutanților, Editura „Eminescu “. Gellu Dorian este inițiatorul Premiului Național de Poezie „Mihai Eminescu”, acordat în fiecare an, pe data de 15 ianuarie, la Botoșani.

FIRESC

I-am spus unui june, care mi-a atras atenția că
îmbătrânesc,
Că eu nu îmbătrânesc, ci doar înaintez în vârstă,
Veșnic tânăr,
Înfășurat în manta-mi, ochii
Privindu-l cu îndurare, până când va încerca și el
Să priceapă că unii sunt bătrâni de cum s-au născut,
Înveninați privind din steaua singurătății spre lume,
Nici de acolo,
Nici de aici nu poți ști cine este cel care rămâne în tine
Așa cum ți-e gândul,
Dar nici gândul nu e atât de ușor de strunit
Când din placenta lui te naște în fiecare clipă pe tine,
Lup într-o haită de lupi,
Flămând și ghiftuit totodată de resturile fără gust
Aruncate de la o fereastră de după care
Nimeni nu privește și el e cel puternic
Pe care toți vor să-l linșeze
Sau să i se închine în speranța că nemurirea
Trece numai și numai pe acolo (...)

„Luxuriantă, concretă, cotidiană, prozastică, folosind limba vie, vorbită, plină de ecourile și detaliile zilei de astăzi, dar totodată cultivată și îngrijită stilistic, poezia lui Gellu Dorian este a unui remarcabil și, din păcate, nu îndeajuns de bine cunoscut poet”.

Nicolae MANOLESCU

PAUL GORBAN

Paul Gorban s-a născut la 7 martie 1982, în orașul Botoșani. Debutează editorial în 2004 cu volumul de poeme *Primul val*, Ed. Alfa. Semnează constant eseuri și cronici literare în diverse reviste și antologii literare și de cultură din țară și din străinătate. Din 2008 până în 2011 a fost redactor-șef al revistei de experiment literar *Feed Back*. Este jurnalist, fondator și redactor-șef al revistei *Zon@ Literară*.

POEMUL COBORÂT DIN LABIRINT

În brațele tale stau liniștit într-o cadă cu apă
Inima mea nu mai bate ca un poem gol
Poți să o așezi pe un cearșaf pe care vântul îl duce
Pe ramuri cu fluturi abia ieșiți din muguri
Și să o dăruiești unui suflet tatuat

Te sărut când adormi lângă oamenii de zăpadă
Și părul meu de pe față adânc te înțeapă în vis
Mama îmi spune că bărbații lovesc cu barba
Singurătatea pe care femeia
O ascunde după fiecare naștere
În chipul ce se ridică matur peste tot

Fericirea își închipuie că mă prinde desculț
Prin trupul tău ca pe un curcubeu
În două ceruri rostogolindu-se între amiezi și sâni
În timpul acesta umed sub privirea-ți mădulară
Îți voi arăta cum e să alergi
Prin întunericul ce zvârcolește țipătul

În brațele tale zorii dezrădăcinează
Orbirea crudă ca un miracol
Cred că nu ar fi rău să închidem televizorul
Și să bem încă o sticlă de vin
Adusă din grădina tatălui meu
Să scriem pentru contemporanii ce respiră adânc
Și cald poemul coborât din labirintul
Cailor cu ceasuri perpendiculare

„Chiar dacă face parte din plutonul poezilor douămiiști, Paul Gorban scrie o poezie ce se delimitează de teritoriul minimalismului, biografismul antrenat în materia lirică nu sufocă versurile cu tot felul de note personale, ce pot, la un moment dat, împotmoli verbul poetic în hățișul redundanței, poetul își folosește unele note biografice mai mult aluziv, le încorporează în structura metaforei fără a le mai face vizibile pe parcursul discursului poetic.” Lucian ALECSA

Născut la 8 mai 1948 în comuna Chețani, județul Mureș, **Vasile Dan** a debutat în presă: cu poezia Clopote, revista „Steaua (revista)” din Cluj, nr. 6/1967. În volum: Priveliștile (versuri, 1977), premiul de debut al editurii Facla. Colaborează la cele mai importante reviste literare: „Steaua” din Cluj (1967-1968), „România literară”, „Familia” din Oradea (1969-1970), „Amfiteatru” din București (1968-1972), „Vatra” din Tg. Mureș (redactor, 1980-1981), „Orizont” din Timișoara (1875-1978), „22” din București, „Arca” din Arad (1990-2014) ș.a. Este președinte al Filialei Arad a Uniunii Scriitorilor din România din 1994, membru al Comitetului Director al Uniunii Scriitorilor din România, membru al PEN, Centrul Român. Este câștigătorul Premiului Național de Poezie Mihai Eminescu Opera Omnia -2021.

A4

Deșertul e pentru mine o hârtie albă
Format A4
În care caut o formă de viață
Viață atât cât există ea într-un deșert
Poate a mea
Dar la persoana a treia
Un foc alb rece
De jur-împrejur
În fond ea e pielea mea uscată
Ce mă ține strâns în brațe
Pe ea scriu
Un text niciodată terminat
Doar emoția dimineții atunci
Când o pierd
Ca un șarpe de ea
Singur mă leapăd.

„Poezia lui Vasile Dan a fost remarcată încă de la debut când poetul este plasat în filonul naturist al lui Adrian Maniu și Ioan Alexandru, trădând o stare de beatitudine în fața lumii.”

Gheorghe MOCUȚA

ANDREI NOVAC

Născut la 1 iulie 1983 în Tg-Jiu, **Andrei Novac** este membru al Uniunii Scriitorilor din România din 2009. A publicat în majoritatea revistelor de cultură din România. A publicat volumele: Poezii (2000); Miez de talpă (2003), A nouăsprezecea inimă de înger (2003), Vârstașării (2006), Locul în care întorc tramvaiele (2008), Aceiași (2011), Regula timidității (2016), Valentin Tașcu, solitarul promoției 70 (2016), Prin închisori și prin libertate, Editura Cartea Românească, București 2018. Andrei Novac este Secretar de Stat în Ministerul Afacerilor Externe, coordonatorul activității Institutului Cultural Român.

INTERSECȚII BLOCATE

Și oameni care se închină în fața lui Dumnezeu,
Un drum sigur și drept, singura limită
Ochi în ochi, cu palmele peste obraji,
Așa începe, și nu se termină niciodată,
Lumea asta nu are graniță,
Doar libertate,
Carnea noastră a îmbătrânit,
Drumul este același,
Până la sfârșit.

„Andrei Novac scrie o poezie care nu este, de fapt, o mască a timidității, ci un vehicul al meditației și al căutării unor înțelesuri ascunse. Nu e poezia unei mari explozii afective, ci, mai degrabă, a unei permanente sublimări a tensiunii existențiale, a exasperării mocnite, în nenumărate – dar nu repetate – sugestii ale absenței. Un agreabil ceremonial fără artificii al micilor tablouri personale, al momentelor evanescente, alcătuiește nada cu care Andrei Novac își îmbie cititorul în poem.”

Răzvan VONCU

RADU FLORESCU

Radu Florescu s-a născut în ziua de 14 iunie 1961, la Sabasa, Borca (Neamț). A debutat cu versuri în Revista „Amfiteatru” (1982), apoi în volumul colectiv „Poeme singure”, 1989. Poeziile lui Radu Florescu au fost traduse în limbi de circulație internațională – italiană, franceză, engleză, germană, turcă, autorul fiind prezent în câteva antologii de poezie românească apărute în străinătate. Despre cărțile sale au scris critici literari importanți, dintre care îi amintim pe Laurențiu Ulici, Ioan Holban, Al. Cistelean, Cornel Ungureanu, Cristian Livescu, Mircea A. Diaconu, Ion Roșioru, Marius Chivu, Vasile Spiridon.

FORME DE RELIEF

Temător este trupul tău salvat
Din ghearele tinere ale nopții.
Temător ca un șarpe privind
Dincolo de pragul casei.
Până la ziuă cei care-ți calcă pe
Urme
Îți vor doar scâncetul.
Scrii pe sticla ferestrei:
Azi carnea trupului meu visează
Azi trupul meu a atins maturitatea
Unui șarpe de casă.

„Radu Florescu își taie versurile cu precizie și siguranță. Poetul găsește întotdeauna drumul scurt spre stare și o atacă într-un limbaj minim și eficient. El nu o construiește ci o definește. Lirismul său e unul de raport, cu o inventivitate ce se consumă cu precizia desenului, nu în fascinație. Sub enunțul rece și indiferent, de grefier, poetul lucrează în culori tari și în contraste violente.”

AI. CISTELECAN

NICHITA DANILOV

Nichita Danilov s-a născut la data de 7 aprilie 1952 în satul Climăuți din comuna Mușenița (Suceava). Debutul său literar a avut loc în anul 1979 în paginile revistei „Dialog”. Este prezent în texte literare în aproape toate antologiile din țară și străinătate, poeziile sale au fost traduse și publicate în diverse reviste de gen din S.U.A., Anglia, Cehia, Slovacia, Franța, Spania, Letonia, Ungaria, Estonia etc. sub semnătura unor traducători de prestigiu ca Adam J. Sorkin, Sean Cotter, Brenda Walker, Leons Briedis, Lidia Nasinova, Maria Dinescu, Emanoil Marcu etc. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România și al PEN Club European. A fost membru al Cenaclului de Luni, condus de Nicolae Manolescu.

PEISAJ CU UȘI ȘI SCAUNE

Îmi acopăr cu mâinile chipul
Și izbucnesc în râs, apoi în plâns,
În timp ce lucrurile din casă:
Masa, patul, veioza, pălăria,
Pardesiul, pipa, bricheta și scaunele,
Dar și fereastra închisă și ușa
Încet-încet se acoperă de broboane de sudoare
Și izbucnesc în mici ropote de plâns.

„Ceea ce frapează la Nichita Danilov sunt nu numai originalitatea, ci și conștiința acestei originalități: siguranța și chiar aroganța cu care el merge într-o direcție aparte, în direcția unei poezii a marilor întrebări și probleme, preocupată de ceea ce se află dincolo de aparențe, adică de esențe, simboluri și mituri...”

Valeriu CRISTEA

BALASZ ATTILA

Balázs F. Attila, născut la data de 15 ianuarie 1954, Târgu-Mureș, poet, prozator, redactor, editor și traducător, a publicat 40 de cărți în 21 țări. A tradus 35 de cărți din limbile română, spaniolă, portugheză etc. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România, din Ungaria, din Slovacia, al PEN Clubului maghiar, a Academiei Europene de Știință și Artă din Paris. Membru de onoare al Academiei de Știință și Artă din Chișinău. Laureat a zeci de premii, printre care: Marele Premiu Lucian Blaga, (2011), Marele premiu Opera Omnia „Tudor Arghezi” (2014), Honorary Degree of Doctor of Literature, Suiyang, China, 2018, Award World English Writer’s Union, India, 2019, 2019 Premiul Lukijan Mušicki, Belgrad, 2019, International prize Dardanica, Brussel / Prishtina, 2019, Premiul pentru poezie a AESAL, 2020.

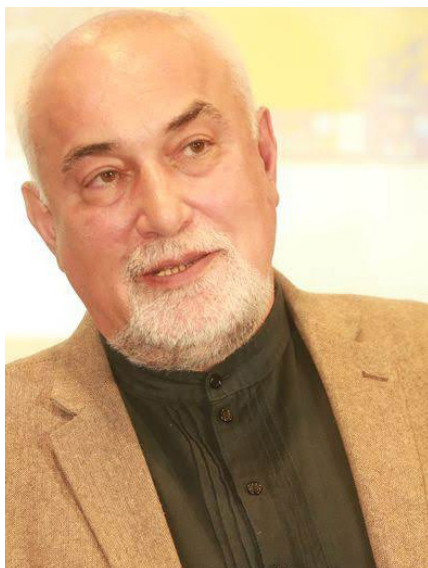
GRATII REVOPSITE

împrăștie tot
împarte-i din firimituri
oferă-i pâine și pește
adunăturii lihnite
promisiuni mincinoase
pe ecrane diabolice
și pe afișe ispitoare
presară-i arginți falși
las-o să-și dea coate
și să se calce în picioare
rânjind
încăierându-se
exersează-ți gesturile
susține lozinci
și privirea lor
se va lipi scai de tine
te vor urma orbește
ca pe mântuitorul lor
și se vor simți liberi
din spatele gratiilor revopsite

„Pentru Attila F. Balázs, poezia este un manifest al rezistenței individului, dar și „cronica” lucidă a ipostazelor (când contrafăcut teatrale, când genuine) adoptate de cel prins fără voie în textura destrămată a jocului social. (...)”

Simona-Grazia Dima

VARUJAN VOSGANIAN

Varujan Vosganian (n. 25 iulie 1958, Craiova, România) este scriitor român de origine armeană. Este președintele Uniunii Armenilor din România de la reînființarea acesteia în 1990 și prim-vicepreședinte al Uniunii Scriitorilor din România din 2005. A debutat editorial în 1994, cu volumul *Șamanul albastru*. Cărțile sale au fost traduse în peste 20 de limbi.

NUMELE MEU

Ei spun că mă cheamă Varujan
Dar dacă-i așa, e spre folosul lor
Numele meu le aparține lor, nu mie
Ceva din mine e mai vechi decât cartea
Cu coperți de argint
Decât cristelnița de argint, decât pasărea
Cu clonț de argint
Din care picură untdelemnul
Ceva din mine e mai vechi decât orice bucată de-argint
E, mai degrabă, o bucurie a argintului
O limpezime a apei
Ei spun că mă cheamă Varujan
Și, totuși, care e numele meu
Când nu mă cheamă nimeni?

„Unul dintre pușinii politicieni credibili din zilele noastre, romancier de succes internațional, cunoscut mai ales prin capodopera sa Cartea șoaptelor, Varujan Vosganian este, înainte de toate, un remarcabil poet”.

Ion CRISTOFOR

ȘTEFANACHI, Aurel, n. 28 august 1951, Costuleni, județul Iași. Studii gimnaziale în localitatea natală (1959-1967), Liceul Industrial nr. 5 din Iași, Facultatea de Drept a Universității „Dimitrie Cantemir” din Iași (2000-2005). Debutează cu versuri în „Cronica” (1977), iar editorial cu placheta Poeme (1980). Colaborează și la „Poezia”, „Dacia literară”, „Caiete botoșănene”, „Convorbiri literare”, „24 ore” (1990). A publicat peste 20 de titluri de volume de poezie, eseuri și publicistică. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România. Premii și alte distincții: Premiul Asociației Scriitorilor din Iași (1995), Premiul revistei „Convorbiri literare” pentru poezie (2005), Ordinul Meritul Cultural în grad de Cavaler (2004), Premiul de excelență al Uniunii Scriitorilor, filiala Iași (2006).

STUDIU

... dar găurile din palme? (prin aceste găuri privind se poate determina mărimea și inexistența lui Dumnezeu.)

... dar găurile din tălpi? pe veci constrânse la o supraviețuire pilduitoare. ! ? (mărindu-se definesc cuvintele și gândurile lui iuda iscarionul.)

... dar asemănările cu el însuși? rege sau ieftin copist? (din oglinda ce nu încetează să-mi curgă înfățișarea și moartea s-a desprins o mască de rumeguș, un epitalam, o cvadrigă cu sânge pe roți, un actor nebun, o scândură în care se zbate steaua magilor, un verset, iluzoriul număr de aur; o caldă desfrânare a nemuririi .

(printre toate acestea fața-mi ridică drahmele vremii...)

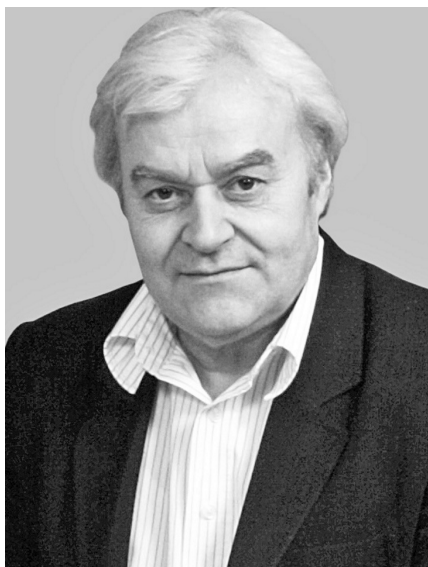
... dar asemănările cu el însuși?
(rege sau ieftin copist) -
cine le-aduce în pânzele neantului?

„Aurel Ștefanachi creează cu sentimentul că cea mai frumoasă poezie a lumii încă nu a fost scrisă; aceasta având toate șansele să fie scrisă, poate de alții, poate chiar de el.

Acest mare poet neconformist, e un post-avangardist, care elaborează o poezie anti-poezie, alcătuită din spuneri și îngândurări, din însemnări de după cuvinte și „semne de dinaintea cuvintelor”, din „idei ale sorții” și „clipe prea limpezi”, din petreceri și însingurări”.

Nicolae DABIJA

DUMITRU PĂCURARU

Dumitru Păcuraru (n. 1955, Satu Mare) este poet și jurnalist. Debutează cu volumul *Miere de viespi*, în 1988. După 1989, intră în gazetărie. Este director al cotidianului *Informația zilei* și al postului de televiziune ITV din Satu Mare. Singurele lui legături cu viața literară rămân revistele *Poesis* și *Poesis internațional*. Prietenii îi tipăresc placheta *Spirit de haită* (ed. Dacia, 2012), carte nedifuzată. Revine în actualitate în 2008 cu volumul *Salutator universal* (ed. Limes, Cluj). În 2010 apare la editura Brumar, Timișoara, *Poeme din altă carte*, volum nedifuzat din pricina unui capriciu de autor: „Mi-am fixat o ștachetă prea sus și, cum n-am putut sări peste ea, am refuzat să intru pe sub ea.”

Când ceva pare neverosimil

În Moldova lupul trăiește în pădure și urlă la lună
În Transilvania stă cu gazda la masă
Și doarme în camera din față
În Transilvania lupul stă omenește de vorbă
Cu câinii de pază
Când aud astfel de baliverne
Lupii din Moldova izbucnesc în râs
La sfârșit poetul Petre Stoica îmi zice –
Când ceva pare neverosimil
Cheamă-l pe Vlad Țepeș pe nume
Eram în casa lui din Jimbolia
Iar ochii lui plecaseră pe jos
Spre anticariatele din București

„Verbul lui Dumitru Păcuraru e incitant, impune o conștiință poetică autentică. Și în cazul său poezia «în regie proprie» și-a ales drept pavăză doar propria scriere/naștere.”

George VULTURESCU

S-a născut la data de 9 aprilie 1951, în Iași, România. Din 1995 este director al revistei Convorbiri Literare, Iași. Este președinte al Uniunii Scriitorilor din România, Filiala Iași. A debutat (în presa literară) în revistele Amfiteatru și România literară.

A publicat peste 60 de volume de poezie, critică și eseu.

A primit Premiul Academiei Române pentru poezie, două premii ale Uniunii Scriitorilor din România și alte numeroase premii și distincții, și a fost distins cu meritul Cultural în grad de Comandor. Poezia lui a fost tradusă în peste douăzeci de limbi și publicată în diverse antologii din țară și străinătate. În China, la Festivalul de poezie Li Bai – Du Fu, Tianshui, a primit Premiul Internațional pentru Poezie.

NU MAI VOR

Nici o stea nu mai cade
Nu vrea să cadă aici
Pe pământ
Nu mai vrea
Toate stau fixate pe boltă
În veci
Ne-au uitat
Ele care cândva
Coborau printre nourii
În flăcări
Să ne vadă pe noi
Cum privim
Mână în mână
Împreunate inimi
La trecerea lor
Printre straturile dese
În care își ține planeta
Oceanul albastru de cer
Da
Nu mai vor
Ochii noștri să vadă
Stingerea lor

„Cassian Maria Spiridon este un poet al întrebărilor neliniștitoare, al meditației neoromantice, al Erosului și Thanatosului, prezentate într-un discurs direct, confesiv metaforic, de multe ori cu blazări bacoviene.”

Daniel CORBU

CLAUDIO POZZANI

Născut la Genova (Italia) în 1961, Claudio Pozzani este poet, romancier și artist.

Cunoscut pentru lecturile sale publice, participă la mai multe festivaluri poetice internaționale, în Europa, America Latină și Asia. Cărțile sale de poezie sunt publicate în 15 țări. Este creatorul și directorul Festivalului Internațional de Poezie din Genova „Parole spalancate”, cel mai mare și mai vechi eveniment de poezie din Italia. De asemenea, a organizat evenimente în Franța, Finlanda, Germania, Austria, Belgia și Japonia. Ultimele sale lucrări sunt colecțiile „Spalancati spaz”i, CD-book „La marcia dell’ombra”, DVD-ul „La realtà della speranza” și filmul „The anima nel belly”.

SUNT

Sunt apostolul lăsat în afara Cinei de Taină
Sunt garibaldianul
ajuns prea târziu la stînca de la Quarto
Sunt Messia unei religii în care nimeni nu crede
Sunt cel exclus, outsiderul, blestematul care nu cedează

Sunt eroul care moare în prima pagină
Sunt motanul chior pe care nici o bătrînă nu-l mîngîie
Sunt fiara turbată care mușcă mîna întinsă din milă
Sunt cel exclus, outsiderul, blestematul fără vîrstă

Sunt valul care se sparge, rostogolindu-se, și ia cu sine
prosoapele, radiourile
Sunt neînțelegerea care seamănă discordia
Sunt Diavolul care s-a ferit de călimara lui Luther
Sunt pelicula care se rupe chiar la mijlocul filmului
Sunt cel exclus, outsiderul, un cui în creier

Sunt bila flipperului care cade cu un punct înaintea
recordului
Sunt auto-țelul din ultima clipă
Sunt copilul care rînjește la palmele mamei sale
Sunt teama de iarba care va fi cosită
Sunt cel exclus, outsiderul, această pagină zdrențuită

Claudio Pozzani își mișcă poezia, o readuce vie, foșnind. La el, experiența poetică este cu adevărat vizionară, dar fără a abandona visul: cuvintele sale indică o dimensiune similară experienței șamanice.

Roberto MUSSAPI

MIRCEA PLATON

Mircea Platon s-a născut la 23 iunie 1974, Iași. Este redactor-șef la „Convorbiri literare” (Iași). A publicat numeroase eseuri, comentarii politice și recenzii în toate marile ziare și reviste culturale din țară. A publicat studii de istorie în „Russian History” (Brill), „Du Bois Review: Social Science Research on Race” (Cambridge University Press), „Fascism. Journal of Comparative Fascist Studies” (Brill), „French History” (Oxford University Press), „HSE. Social and Education History” (Hipatia Press). „History of Political Economy” (Duke University Press), „Intellectual History Review” (Routledge).

DELECTATIO MOROSA

Două cești de cafea cu irisul
amărui, din caimac,
Și pleoape de abur –
Încercănați,
Ochii amiezii de vară târzie.
Mănușile galben-pai
Azvârlite, pe o măsuță din fildeș și abanos,
Într-un colț de sufragerie,
Fum de țigară mirosind a crizanteme
Și o femeie tânără, goală,
Adormită la țărnul unei oglinzi violet
Ca o cortină de elegie.

*„Mai ample sau mai scurte, unele miniaturale,
poemele descriptive zugrăvesc niște tablouri
de-o splendoare revelatoare, încât nu știi dacă
e pânză pictată sau vitraliu prin care o lumină
neștiută joacă în aer însuflețite himere. Citindu-le,
începi să vezi ca-ntr-o hipnoză cum se încheagă
din aburii cuvintelor aceste lirice reverii și
cum savoarea lor își preface tabloul în iluzie
împrumutată minții tale. De parcă poetul ar fi
folosit în zugrăvirea micilor lui stampe chiar
culorile și formele pe care mintea ta i le-a pus la
dispoziție în exalațiile lecturii”*

Vianu MUREȘAN

IOANA DIACONESCU

Ioana Diaconescu (n. 21 iulie 1947, București) - poetă, traducătoare, publicistă, jurnalistă media, cercetătoare de istorie recentă - este membră a Uniunii Scriitorilor din 1971.

A debutat în revista „Contemporanul” în anul 1966 cu șase poezii prezentate de poetul Geo Dumitrescu. Debutul editorial se produce în anul 1967, în cunoscuta colecție pentru debutanți „Lucefărul” cu volumul de versuri „Furăm trandafiri”. Ioana Diaconescu publică poezie timp de câteva decenii, în revistele literare din țară și străinătate, în limba română și tradusă în limbile germană, engleză, italiană, georgiană, poloneză etc. Este prezentă cu eseuri, traduceri, cronici și recenzii literare precum și cronici muzicale etc. În revistele de cultură cu o bogată și masivă activitate publicistică.

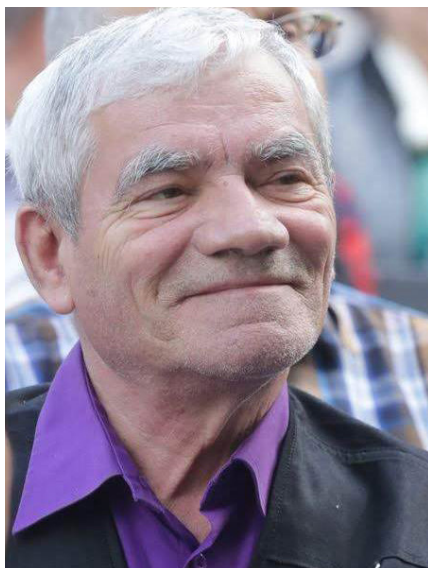
ÎN APA FRIGUROASĂ

Pe cînd toate vasele erau pline
Elfii Pămîntului coborau
Sub iarba frumos mirositoare
Sub rădăcinile împletite în cununi necesare
Alcătuirii unei plase de siguranță
Salvatoare a silfidelor
Și a altor nenumărate fapte înaripate
Și nu numai a lor ci chiar și a noastră
Ieșiți în calea nenumăratelor capcane
Nouă pămîntenilor
Trăitori pe scoarța subțire cît pojghița de gheață a lacului
Și nici măcar atît
Scufundați nu în pămînt ci în apa friguroasă
Din senin
Facă-se voile Tale
Și nu ale noastre
Amin

*„Poezia e practic redescoperită cu devoțiune și umilință,
ca un pămînt salvator, ca un aer fără de care viața însăși e
amenințată”*

Laurențiu ULICI

NICOLAE SAVA

Nicolae Sava s-a născut la 23 octombrie 1950 în comuna Vânători-Neamț. A publicat primele versuri, în revista „Tomis”, în luna octombrie 1969. Debutează, grație poetului Emil Brumar, în februarie 1981, în suplimentul literar al ziarului „Scînteia tineretului”, „Confluente”. Debutul editorial are loc în „Caietul debutanților 1980-1981” al Editurii Albatros, cu un grupaj de poeme în proză intitulat „Despre prietenie”. Din februarie 1990 devine membru al Uniunii Scriitorilor Scriitorilor din România. A publicat poeme în majoritatea revistelor literare din țară. Textele sale au fost traduse și publicate în limbile italiană, franceză și germană. Este membru fondator al Grupului de la Durău și al revistei literare Antiteze din Piatra Neamț.

DACĂ M-AȘ ÎMBOLNĂVI

Temător este trupul tău salvat
Din ghearele tinere ale nopții.
Temător ca un șarpe privind
Dincolo de pragul casei.
Până la ziuă cei care-ți calcă pe
Urme
Îți vor doar scâncetul.
Scrii pe sticla ferestrei:
Azi carnea trupului meu visează
Azi trupul meu a atins maturitatea
Unui șarpe de casă.

*„Ne aflăm în fața unui poet profesionist în toată
puterea cuvântului, sumbru și sarcastic, dezinvolt-
apocaliptic, manierist funambulesc de bună
calitate, simulând supușenia și secretând numai
porniri sedițioase, stivindu-și poemele cu rigoarea
crâncenă a unuia care ne-ar livra metri cubi de
lemn, monoton până la exasperare și încântare,
răbdător și robace, plin de sens sub aparentele
nonsensuri verbale, regăsindu-și sub șuvoiul lustral
al cuvintelor inocența”.*

Cezar IVĂNESCU

NICOLAE PANAITTE

Nicolae Panaite s-a născut la 1 martie 1954 în satul Cioca-Boca, comuna Șcheia, județul Iași. Debutează în 1972 cu poezii în revista *Convorbiri literare*. În 1976 obține Premiul Uniunii Scriitorilor din România la Concursul Național de Poezie „Nicolae Labiș” – Suceava (juriu prezidat de către Marin Preda). Primul volum de versuri, *Norul de marmură*, îi apare în 1981, în urma câștigării concursului de debut organizat de către Editura Cartea Românească. Este membru fondator al Cenaclului literar *Junimea* (1975-1985) și al Studioului de Poezie ieșean (1981-1987). Colaborează la revistele *Convorbiri literare*, *Cronica*, *România literară*, *Lucefărul*, *Steaua*, *Opinia studentescă*, *Transilvania*, *Viața românească*, precum și la presa cotidiană ieșeană.

AM STROPIT DUREREA

Am stropit durerea
Cu apă rece ca gheața
Și cu apă fierbinte
Pentru a se usca
Și a deveni pulbere
Cu primul vânt mai aprig
Am deschis ferestrele am scuturat totul
Sperând că n-o voi mai trăi
Dar în urma ei am găsit –
Așa cum găsești
Chiar și prin casele împărătești
După curățenia de primăvară
Câte un păianjen –
Niște urme un fel de lăstari invazivi
Ca niște furnicuțe verzi
Având flamurile vopsite
Într-un alb amăgitor
Gata pentru o altă năvălire

„Poezia pe care o face Nicolae Panaite este plină de semne și simboluri. Dincolo de această organizare riguros semiotică a textului, poetul introduce pas cu pas și alte particularități, care conduc spre o anumită concentricitate și care cer o lectură atentă, operată în sistem.”

Grigore CHIPER

NICOLAE SPĂȚARU

Nicolae Spătaru s-a născut pe 13 ianuarie 1961, în satul Hârbova, Ținutul Herța. A debutat în presă cu versuri în 1979, în ziarul „Zorile Bucovinei”, Cernăuți, iar editorial – în volumul „Dintre sute de catarge”, în 1984, la Chișinău. Este membru al Uniunii Scriitorilor din Moldova, al Uniunii Scriitorilor din România și al PEN-clubului. A publicat 9 cărți de poezie, două cărți de proză scurtă și una de publicistică. Volumele sale au fost laureate ale unor premii prestigioase din Republica Moldova, România și Rusia. Texte semnate de Nicolae Spătaru au apărut în limbile engleză, franceză, germană, spaniolă, cehă, maghiară, rusă, ucraineană, neerlandeză, azeră și tătară.

MICI INSOMNII PENTRU EUROPA

beau o ceașcă de cafea neagră amară
și europa mi se deschide ca-n palmă
oricare dintre hărțile bătrânului continent
m-ar invidia cu adevărat dacă ar cunoaște
ce taine și ce posibilități mi se deschid

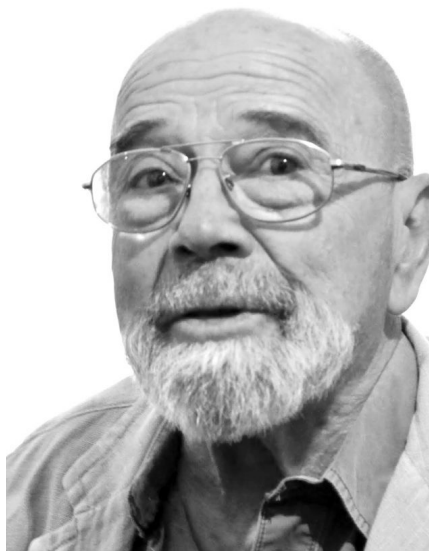
de pildă în seara aceasta mi se arată
o europă plină de semafoare în alertă
(vitezele accelerate ne-au răcit și ne-au golit
privirile până la ultima culoare)
o europă ieșită doar până la jumătate
din scorbura asiei
și care încearcă cu disperare să se curețe de praf
de pânza de păianjen
care pe-alocuri e încă tare și deasă
(pe hărțile contemporane
pentru a induce lumea în eroare
i se spune latitudini și longitudini)

.....

*„Poetul Nicolae Spătaru, născut în ținutul Herța,
și care s-a strămutat la finele anilor optzeci la
Chișinău, face parte din categoria poezilor discreți,
pentru care expresivitatea și percuția metaforei nu
constituie un punct forte al poemului.
Mesajul său e unul abscons, ce trebuie căutat nu în
afara magmei poetice azvârlite în timpul creației, ci
în interiorul ei, după ce aceasta a suferit procesul de
răcire, putând fi adusă la formă cu conotații ludice.”*

Nichita DANILOV

OVIDIU GENARU

Ovidiu Genaru s-a născut la 1934 la Bacău. Debutază în revista *Lucefărul*, în 1964. În anul 1966, îi apare primul volumul de versuri *Un șir de zile*, în colecția „*Lucefărul*” a editurii Editura pentru Literatură. Ovidiu Genaru a tradus în limba română, în colaborare cu Dragoș Șesan, versuri de Vladimir Holan (vol. *Noapte cu Hamlet*, Buc., Universul, 1972). I s-au jucat următoarele piese de teatru: *La margine de paradis*, Teatrul Dramatic Bacovia, Bacău, stagiunea 1976-1977; *Vieți paralele*, Teatrul Tineretului din Piatra Neamț și Teatrul Municipal Ploiești, stagiunea 1977-1978 și 1979; *Exerciții de forță și echilibru*, Teatrul Dramatic Bacovia, Bacău, stagiunea 1980-1981. Este deținător al Premiului Național de Poezie „Mihai Eminescu” – Opera Omnia, ediția 2020.

PROFESORUL

Supt de păduchi și ploșnițe întins pe un pat de scânduri
Profesorul piele și os
Agoniza.
Degeaba primise de-acasă un pachet cu slănină.
Aveam dreptul o dată pe an la un pachet cu slănină.
Noaptea trecută ne recitase Doina plângând.
Acum atinsese hotarul.
Acum vegheam muribundul să-și dea duhul hiene
flămânde.
Noi nu mai jeleam
Noi îi pândeam slănina cu diamante ca să trăim.

*„Între cei care au instaurat un nou climat al rostirii
adevărurilor poetice, Ovidiu Genaru ocupă un loc de frunte,
grație pendulării sale – niciodată sub limita valorii – între
utopic și real”.*

Ștefan Augustin DOINAȘ

GHEORGHE PÂRJA

Gheorghe Pârja s-a născut pe 27 aprilie 1950, Desești/Maramureș. Poet și publicist, a debutat cu versuri în Luceafărul, 1968. Debut editorial în Caietul debutanților, 1977. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România Filiala Cluj și al Uniunii Zariștilor Profesioniști din România. Colaborează la publicații culturale din țară și străinătate.

ICOANA ÎN IARNĂ DE SINCERITATE

În vechi biserici lumânări se sting
De sub tăcerea grea i se desprinde chipul
Maria înnoptează în colind
Când îngeri și zăpezi îi luminează schitul

În casa lumii cât un degetar
Iisus se naște adumbrit de cruce
Păstorii cată umbră în zadar
Se-ntreabă: moartea unde duce?

Apoi coboară în pustia calmă
Toți săgetașii au arme de pământ
Și ninge lin în fiecare palmă
Domnul Iisus învie în Cuvânt.

„Gheorghe Pârja are fascinația unei vechimi care este o mixtură de geografie, botanică și credință, local nuanțate. Are aerul unui ins ajuns într-o metropolă unde își dă seama că nu se poate depărta de imaginea locului natal, pe care-l inventariază cu rafinament modernist. Gravitatea inteligentă, melancolia salubra a lirismului semnat de Gheorghe Pârja îi girează nota personală”

Gheorghe GRIGURCU

Nicolae Scheianu s-a născut în Scheiu, Dâmbovița, în 20.09.1957. Este absolvent de filologie. A lucrat ca profesor de limba română și engleză în școli și licee importante baimărene, redactor, funcționar în administrație; în prezent este consultant artistic la Centrul Creației Populare Maramureș din Baia Mare.

„Un poet adevărat este Nicolae Scheianu. Poemele lui au densitate, cuvintele - greutate, imaginile - materialitate. Tensiunea, aproape întotdeauna prezentă, este deopotrivă figurativă și simbolică. Versurile sale nu sunt dintre cele ce din coadă au să sune. Citiți-l și vă veți convinge.”

Daniel Cristea ENACHE

LÂNGĂ GREIERUL ȘCHIOP

Precum în povestea în care
Lângă goliciunea Juliettei
Cade un înger bolnav
Și se-mpotmolește de-ndată
În cotețul de păsări
De pe cumpănă
– Lumina se rupe-n fâșii
De carne moleșită
Și pâlpâie ca-ntr-o candelă
În care și tu ai ars
Cu încetul

A fost vară doar până când
S-a stins ultima floare de soc,
Și-n noi s-au prelins
Ultimii zori ai inocenței

Chiar de-aș putea să cobor noaptea
Pe frânghii, în odăile tale
Să dau drumul unui cântec
Bun să deschidă ferestre și lacăte
Tot n-ai fi în stare
Să-mi alini spaima și groaza
Cu care pândesc
Din umbra ta

În iarba cărării agonizează
Greieri schilodiți de furtună
La răscruce, lângă curțile
Unde orice vietate rănită
Se-nvelește-n cimbrisor și tămâie
Am venit, doamne,
Cu nesmerita viață a mea -

Toată plină de flamuri ciuruite
Fluturând pe ruine -
La îndurare.

VALENTIN TALPALARU

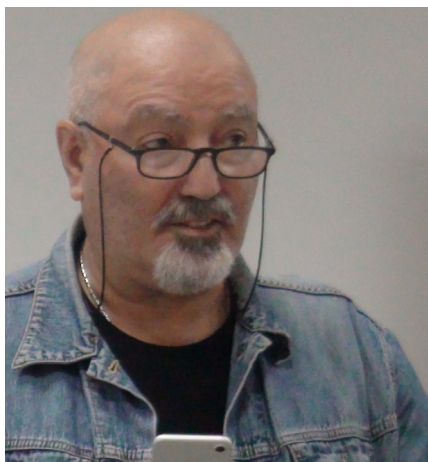
Născut la 15 mai 1953 în orașul Tg. Frumos, Iași, **Valentin Talpalaru**, scriitor și jurnalist cultural, este membru al Uniunii Scriitorilor din România – Filiala Iași. După debutul liceal în revista Liceului Tg. Frumos, Miorița (1969) a urmat cel oficial, simultan în revistele Cronica (grație Magdei Ursache) și Convorbiri literare (datorită lui Ioanid Romanescu). Debut editorial: placheta de versuri Întoarcerea menestrelului (1979), editată de Centrul de Creație Botoșani, însă oficial în volumul colectiv Intonații (1988), Editura Junimea. Din 2006 realizează, în calitate de colaborator al Radio Iași, emisiunea „Convorbiri literare”.

ZEII RODNICIEI

Zeii rodniciei mi-au îndestulat foamea
Cu propriul meu trup
Din care mi-au dat fărâme
La răstimpuri. Nu râde,
Acolo am auzit,
În pustia aceea
Singura pasăre căinându-mă,
Cea care abia învață
Să-i scoată aripile din trup
Și moare de foame.
Zeii au fost milostivi.
Am ales
Din neghina îndoielii
Carnea în care pot înota.
Ca în Lethe.

„Valentin Talpalaru scrie o poezie în care cuvântul e chemat să mărturisească, o poezie în care ritmul dă forță tensiunii, în timp ce rimele, atunci când sunt prezente, pun plus de accent stărilor, o poezie esențializată, o poezie ca o cuminecare.

Călin COCORA

Născut pe 3 mai 1953, la Kars, o provincie situată în estul Turciei, **Metin Cengiz** este poet, editor și eseist. A fost profesor de liceu pînă la lovitura de stat din 1980, cînd a fost întemnițat pentru doi ani și acuzat pentru textele sale în perioada juntei militare. Este tradus în franceză, engleză, germană, arabă, ebraică, italiană, spaniolă, română, rusă și în multe alte limbi. Publică numeroase volume în țară și străinătate. Este deținător al unor importante premii naționale și internaționale: Behçet Necatigil Poetry Award, în 1996, pentru volumul *Şarkılar Kitabı* (The Book of Songs); Melih Cevdet Anday Poetry Award, în 2010, pentru volumele *Bütün Şiirleri* (1-2), Tudor Arghezi International Poetry Award, în 2011 (România); premiul pentru Literature al orașului Mersin, în 2014; Awarding the laureate, "Year of the essay" International Mediterranean Academy "Brothers Miladinovci" 2019, Struga-Makedonya.

DRUMUL HĂRĂZIT POEZIEI

Zori, clipă în care lumina devine o pereche de ochi,
Cîntecele turturelelor se adună pe streșini, clară
Marea, virgină, culoare de plumb și voce albastră,
Șoptește un cîntec de despărțire, marile păsări ale
Melancoliei

Zboară și un căpitan
Își salută pentru ultima oară iubita
Roza vînturilor indică vînt din nord

Cînd cerul este umplut cu parfumul gurilor noastre
Cuvintele scotocesc cerurile cu bisturiul poeziei
Calul dorinței spumegă printre apele senzuale
Luminile îl ghidează pe călător pe cărările muntelui
înalt

Se aude duruit de tobe prin văi.

Cucul, cățărător îndrăzneț al singurătății și al iubirii,
Cîntă, amestecînd zi de zi
„Zile de oțel topit și cărbuni încinși”
Noaptea este acum o pată, ziua este calculată
Și poetul în fiecare poem
Anunță infinitul cuvîntului

Iubirea este o cale dedicată poeziei
Plină de magia și aciditatea lunii iulie
Cu primele flăcări arămite din august
Arzînd pe piscurile munților

Pál Dániel Levente (Budapesta, 29 iulie 1982) poet maghiar, prozator, traducător, editor, dramaturg al Marelui Circ din Budapesta. Traducerile sale în engleză, portugheză, franceză și galego au fost publicate din 1999, iar textele sale literare din 2000 și a publicat patru volume de poezie și două volume de proză. Scrierile sale au fost traduse și în engleză, germană, portugheză, spaniolă, română, bulgară, turcă, chineză și thailandeză. Din 2003 până în 2015, a fost redactor la revista literară Prae, iar în 2006 a fondat portalul general de artă PRAE.HU, iar de atunci a fost redactor-șef adjunct. În 2012, a fost președintele juriului maghiar al Premiului pentru literatură al Uniunii Europene.

Dacia visurilor noastre

Noaptea trecută, pe când ne plimbam pe strada Prater,
Am zărit o Dacie combi și ne-a trecut prin cap
Că eram și noi copii și aveam vise,
Că ne jucam printre mașini Dacia
Și de câte ori nu ne-am imaginat că
Vom cumpăra o Dacie roșie sport,
Când vom fi mari, în locul amicului
Bătrân și alb-crem cu portbagaj mare,
Și vom fulgera cu geamuri deschise,
Nu ne vom opri nici când luminile
Se pierd în vânturi și vom fi liberi,
Vom face plinul, nu ne vom opri;
Fete și băieți se vor holba la noi,
Dar ne vom trăi viața din plin, nu vom mai
Avea vise căci vom avea fericirea,
Voi curăța motorul, voi spăla parbrizul
Și cu spuma detergentului lichid voi
Compune melodia pe care o fredonezi
Când freci și ștergi covorul – și pe când ne plimbam,
În timp ce hoinăream prin strada Prater,
Ți-am strâns mâna și te-am sărutat
Și ți-am șoptit la ureche că,
Deși nu avem o Dacie, tot suntem fericiți.

EMILIAN MARCU

Născut la 28 septembrie 1950 într-o localitate de mare rezonanță lirică: Heleşteni, județul Iași, localitate aflată la intersecția drumurilor dintre Pașcani, Tg. Frumos și Mircești, la 12 Km. de fiecare dintre cele trei localități (unde s-au născut: M. Sadoveanu, Vasile Alecsandri, G. Ibrăileanu). Debut în presă: în revista „Familia”, aprilie, 1974, prezentat de poetul Șt. Aug. Doinaș și în „Amfiteatru”, decembrie 1974, prezentat de poeta Constanța Buzea.

ÎN CĂRȚILE CERIULUI, ÎN CĂRȚILE ABISALE

În cărțile ceriului, în cărțile abisale
Semne, simboluri, desene și gânduri răzlețe
Se-adună-n tăcere printre nouri și ghețuri,
Se-adună în clipa de reculegere.

Nourii limpezi, mândri, puternici, ordonați

În formă de dragoni, femei frumoase și de veșminte
Mesaje trimit lumilor viitoare.

Dorm asemenea florii de zarzăr spre primăvară.
Ziua astrală și magica noapte
Protejează lumea de semne,
Protejează truda Astronomului.

Riguroasa mișcare a stelelor
Prinde sens în atlase și în alte mesaje
Prin simboluri, desene și gânduri răzlețe.
În sicriul acesta plutind taina se-nchide o vreme.

Atlase celebre dorm nedescoperite, în sicriu plutitor
Dorm asemenea florii de zarzăr spre primăvară.
Nourii limpezi, mesaje trimit lumilor viitoare
În cărțile ceriului, în cărți plutitoare
În ziua astrală și magica noapte în cărți abisale.

*„Ascultând foșnetul nisipului din manuscrise
împresurat misteric de umbrele lăptoase, cercând a afla
– sub lăcrimarea hipnotică a clipei – taina lumii,
poetul Emilian Marcu contemplant din biblice timpuri,
beatitudinea și deșertăciunea deopotrivă.*

Adrian Dinu RACHIERU

VALERII ȚIBULENCO

Născut la 8 iunie 1956, Valeri Țibulenco, originar din Cernăuți, Ucraina, este câștigător al celei de-a patra ediții a Concursului internațional Grushinsky, 2014, secțiunea „poezie”. Totodată, în 2019 a primit Premiul pentru promovarea operei argheziene, în cadrul Festivalului Internațional de Literatură „Tudor Arghezi”. Tot în anul 2019, este premiat la Festivalul „George Coșbuc” pentru volumul de traducere din limba română în limba rusă, „Taneț Liubvi” (Dansul Iubirii), Editura „DrukArt!, Cernăuți, 2018. Din 2010, este membru al Uniunii Scriitorilor Ruși din regiunea Moscovei. Din 2014, este membru al Uniunii Internaționale a Scriitorilor “Nou Contemporan”.

TOT CE-I CREAT ȘI NECREAT

Ca-ntr-un terestru paradis,
În mii de versuri ce le-am scris
Le-am dat, prin ani sălășluire,
La frați și-amici întru gândire.
Dar soarta-și are legea ei,
Necontrolată nici de zei.
Ci-ades lucrează contra lor:
Tu dai tonalitatea-n cor.
Duiosă, vocea-ți se întrece
Cu sonul lirei aripat,
Ba chiar se-ncumetă să-neze
Tot ce-i creat și necreat...
Respir durut suflarea-ți sfântă
Cu-o temere, de parcă-ar vrea
Un duh nefast, ce mă frământă,
Să dea-n neant ființa mea.

*„Ascultând foșnetul nisipului din manuscrise
împresurat misteric de umbrele lăptoase, cercând a afla
– sub lăcrimarea hipnotică a clipei – tainița luminii,
poetul Emilian Marcu contemplă din biblice timpuri,
beatitudinea și deșertăciunea deopotrivă.*

Adrian Dinu RACHIERU

DANIEL CORBU

Daniel Corbu (n. 7 aprilie 1953, Târgu Neamț, județul Neamț) este un poet și eseist român. Din 1990 este membru al Uniunii Scriitorilor din România - Filiala Iași. A debutat în 1979, în revista România literară. Tot în această perioadă a publicat poeme în revistele literare Tribuna, Amfiteatru, Cronica, Luceafărul și Ateneu. Din 2004 este directorul fondator al revistei de experiment literar Feed Back și organizează, începând cu 2009, Festivalul Internațional de Poezie „Grigore Vieru”. A tradus pentru reviste literare, precum și în volume, din prestigioși scriitori ai lumii: Emil Cioran, Roland Barthes, Alphonse Daudet, Prosper Mérimée, Paul Valéry, Edmond Jabès, Henri Michaux, Odysseas Elytis, Jorge Luis Borges, Jacques Le Goff ș.a. Este prezent în reviste literare din Franța, Belgia, Italia, Iugoslavia, Germania, Slovacia, Republica Yemen, Rusia, Ungaria, Canada, China, U.S. A.

BLAZONUL DE ARHONTE

Nici mergător pe sârmă la circul de stat
Nici chelner la Viena după o spiță străbună
Nici salvamar la Miami
Nici universitar la Heidelberg
Nici comis-voyajor nonșalant prin orașele
Din Orient
Nici călugăr budist prin peșterile Tibetului
Nici rege al Etiopiei în fireasca
Descendență familială.
Ce-am ajuns noi, Daniel Corbu?
Biet călător prin barăcile visului
Slav al metaforei oferind adăpost pentru
Nunțile necesare oferind
Lecții mentale de frică și extaz
Purtând ca pe-o invizibilă torță
Blazonul de arhonte al cuvintelor
Ce nu te-au hrănit niciodată de-ajuns.

„Poet impecabil, născut iar nu făcut, venind din zona mitică a Moldovei, constructor de metaforă epatantă și parabolă șocantă, cu o încredere în puterea magică a Poeziei pe care o au doar cei aleși, Daniel Corbu atacă teme mari cu o uimitoare forță a tragismului, care-l personalizează și-i conferă originalitate”.

Cezar IVĂNESCU

Jean Portante s-a născut la Differdange în 1950. Este scriitor, traducător, ziarist. Opera sa include peste 40 de lucrări : culegeri de poeme, volume de proză (nuvele și povestiri), piese de teatru și romane. Cărțile lui sunt traduse, cunoscute, premiate în întreaga lume. Este membru al PEN Clubului Francez. În Luxemburg, a primit, în 1993, Premiul Tony Bourg pentru culegerea *Ouvert Fermé* și Premiul Servais pentru romanul *Mrs. Haroy ou la mémoire de la baleine*. În Franța, a obținut, în 1986, Premiul de Poezie Rutebeuf pentru cartea *Horizon, vertige & Italie intercalaire*, Premiul Mallarmé pentru volumul *L'étrange langue* și Marele Premiu de Toamnă al Societății Scriitorilor pe anul 2003 pentru « ansamblul operei ». Din octombrie 2006, este membru al Academiei Mallarmé.

ÎN REALITATE, LUCRURILE

Vorbesc despre o vreme cînd ÎN BUCĂTĂRIE
se făcea mai puțină făină decît praf.

din albeața de altădată nu rămîneau decît ceștile
ciobite și cafetiera timpului: vreau să spun: a trăi acolo
era un neîncetat du-te vino de la o pînză de păianjen la
alta.

cînd chemarea venea lua forma unei sirene.

în uzina amintirilor era destul să decuplezi
sau să cuplezi cîteva vagoane.

restul: vreau să spun: ceea ce se producea nu departe de
acolo nu socotea nici morții nici vii cînd
după trecerea soldaților lipseau din
sertare furculițele și cuțitele: vreau să spun:
ceea ce se mîncea atunci traversase oglinda și
nu ne făcea niciodată semn să-l reîntîlnim.

Așa cum ai spus MINUNEA DE A RESPIRA nu se repetă
decît o dată. (...)

*„Volumul de versuri En Réalité este expresia unei tulburătoare
sfîșieri interioare, e ilustrarea unei realități reinventate,
subiective, interioare, adesea contorsionate, în care pînă și
reperele concrete capătă contururi vagi, rod mai mult al
imaginației, al impresiei, al sugestiei, decît al materialului, al
palpabilului”.*

Valeriu Stancu

Radu Andriescu (n. 1962) este autorul unui volum de eseuri, *Paralelisme și influențe culturale în lirica română actuală* (2005, Ed. Univ. „Al.I. Cuza”) și a unsprezece volume de poezie. Este inclus în antologii naționale și internaționale, cum ar fi *The Poetry of Men’s Lives: An International Anthology* (U of Georgia Press, 2004) și *The New European Poets* (Graywolf Press, 2008). Împreună cu Adam J. Sorkin traduce și editează antologia de poezie *Club 8 – Poetry* (2001, Editura T). La sfârșitul anului trecut a publicat o antologie selectivă și remixată a cărților sale din perioada 1992-2010 (*Oglinda la zi*, 2019, frACTalia). De atunci, a lucrat la volumul *Fire lungi de wolfram*, pe care speră să-l publice în 2022 – probabil ultimul volum de poezie, pentru o bucată bună de vreme.

APOCALIPSA VINE MAI TÂRZIU

Știi cum mimam sfârșitul lumii
când jucam badminton pe deal,
în mijlocul culturilor agricole.

Plonjam melodramatic,
zăceam minute bune-n iarbă,
excitați de niște corpuri tinere.

Trebuie să-nvingem tiranul,
peroram.
Serios, din nou,
îmi mârâiai.

Aruncam cât mai sus
fluturașul intercontinental,
nimeream de fiecare dată ținta
care erai,
ținta care eram,
doi tiranozauri bâlbâiți în gesturi
aproape tandre.

*Lumea globală și geografia afectivă
a Iașiului se reflectă și se refractă
reciproc, realul se descompune, amețitor
dar controlat, pînă la halucinație, în
particulele sale elementare, iar reflexele
post-umanismului se întîlnesc cu
„arheologiile blânde”, neo-bucolice, ale
unui Petre Stoica. Radu Andriescu scrie
o poezie – firească și complexă în aceeași
măsură – a realității și a hiper-realității
(i)mediate.*

Bianca BURȚA-CERNAT

IOAN ES. POP

Ioan Es. Pop (n. 27 martie 1958, Vărai județul Maramureș) este un poet și publicist român. A absolvit în 1993 Facultatea de Filologie, secția limba și literatura română - limba și literatura engleză a Universității din Baia Mare. În 1994 debutează editorial cu volumul de poeme „Ieudul fără ieșire”. Colaborează cu poezii la: „Luceafărul”, „Nouăzeci”, „Tribuna”, „Astra”, „Transilvania”, „Contemporanul”, „Vatra”, „România literară”, „Contrapunct”, „Convorbiri literare” ș.a. A publicat grupaje de poezie în Revista Iberorrománica (Madrid), Asheville Poetry Review (SUA) și în reviste literare din Irak, Iugoslavia și Suedia.

IEUDUL FĂRĂ IEȘIRE (I)

Și suntem și acum și o să fim și mâine și poimâine și
În veci apa aceluiași râu ne va scălda.

Câte luni n-a fost doar zi și noapte
Câte luni nu l-au căutat peste tot?

Trecătorule, fii cu luare aminte: spațiul acolo
O cotește brusc la stânga, capul reptilei se
Rupe de trup, ghipsul grumazului plesnește și crapă.
Acel cap

Singur plutește acum peste uscaturi și ape
Singur este acolo cel singur pe
Corabia lui sebastian.
Ci tu fii cu luare aminte: dacă aluneci acolo
Nici o hartă n-are să-ți mai fie de folos
Zadarnic te vei zbate să afli ieșirea intrarea ieșirea
Zadarnic vei zori să rupi lințoliul spațiului
În care-ai lunecat. Dincolo n-o să dai decât
De urma piciorului tău de dincoace.
Fără margini este ieudul și fără ieșire.

Nici o geografie n-a reușit încă să-l aproximeze.
Nu l-a prevestit nici o aură.
Nu-l urmează nici o coadă de cometă.

Ca noul peste văzduhuri plutește el peste
Uscaturi și ape nu-l prevestește nici o
Aură nu-l urmează nici o
Coadă de cometă.

„Penultimul debut remarcabil din poezia optzecistă este al lui Ioan Es. Pop cu Ieudul fără ieșire (1994), nu întâmplător apărut abia după revoluție. Nici această primă carte, nici următoarele n-ar fi putut apărea înainte. (...) Grotescul, burlescul, calambururile nu împiedică poezia lui Ioan Es. Pop să atingă uneori o puritate excepțională a tragicului.”

Nicolae MANOLESCU

GHE. MIHAI BÂRLEA

Gheorghe Mihai Bârlea s-a născut la 10 februarie 1951, în satul Nănești, comuna Bârsana, Maramureș. Este membru al mai multor asociații culturale, membru al Uniunii Scriitorilor din România și membru al Uniunii Sociologilor din România. Dintre volumele publicate (poezie), amintim: Lasă-te prădat, Din penumbră, Ceremonia clipei, Umbra lucrurilor.

ZILE ȘI NOȚI

Nici că putem gândi
ziua fără noapte,
noaptea fără zi;

cercetăm semne de departe
să înțelegem ce le leagă,
ce le desparte;

deși egale
de-a lungul și de-a latul,
ele nu străbat aceeași cale;

altfel vreodată
nu-i de conceput să fi fost
noapte fără zi
și zi fără rost;

tot ce-i zămislit din genune
răsare și când apune;

fără de margini și de nepătruns
în vecii vecilor rămâne
marea mirare din ascuns.

*„Într-o lume în care poezia înflorește
din suferință, Gheorghe Mihai
Bârlea transcrie, în poeme de o mare
simplitate și emoție, împlinirea,
iubirea calmă, credința, bunătatea,
recunoștința, legătura cu părinții
și nepoții, fericirea de a fi acasă și
împreună, norocul.”*

Ana BLANDIANA

ANGELA BACIU

Angela BACIU, s-a născut pe 14 martie în Brăila, România. Este poetă, prozatoare, publicistă, trainer. Membră a Uniunii Scriitorilor din România, Filiala Iași. Membră PEN CLUB România. A publicat 20 cărți. În curs de apariție: Spiegel scrie peste tot. Spectacole: mai drăguț decât dostoevski adaptare după poemul dramatic cu același nume, de Nora Iuga și Angela Baciu; regizor Chris Simion-Mercurian - în cadrul Festivalului Internațional de teatru Independent "Undercloud", edițiile din 2018 și 2020, București.

“în urma studiului apei când stăm dreți și bem strâmb e valabil și pentru oameni și pentru lighioane atunci când plouă invers adică din Pământ în Cer. luna își strânge lucrurile și se mută în altă parte. omul nu se lasă mai prejos și latră la lună conform obiceiului. nu! câinele latră la lună, ai să spui, omul vrea tot soarele luna de pe cer și respirația de dinainte și după Moarte. omul nou se închide în casă trage oblonul închide lumina și urlă în el. când crezi că mai ai puțin de trăit privești mai atent cerul te dai cu ruj îți pui cea mai frumoasă rochie și întorci cheia în broască. nu te mai duci la lidl nici la cafeneaua din colț o aștepti pe cea de dincolo adică or fi și acolo ness frappe-uri și pina-colada și soare și lună, firește, îți iei pălăria de paie, mănușile nu, că ai unghii frumoase și musai crema de plajă. lasă, n-o fi foc nici dac-ar fi frig, mai un palton, mai sufli în degete... hai, gata, stinge televizorul și lumina, nu te mai văicări atât! să nu uiți să ștergi praful!”

Născută la 3 sept. 1970. Liceul „Nicu Gane” din Fălticeni. Facultatea de Litere a Universității „Al. I. Cuza” Iași (1990-1995). Facultatea de Teologie Ortodoxă a aceleiași universități (1990-1994). Doctor în Filologie cu lucrarea Alice Botez sau memoria irealității. O monografie (2016). Profesor la Școala Gimnazială Râșca, județul Suceava. Poet, cronicar literar, redactor la revistele „Cronica veche”, „Bucovina Literară”, „Expres Cultural”. Debutează cu versuri în „Convorbiri Literare” (2012), iar editorial cu Biserica de cuvinte (2012). Volume de versuri: Frigul din clepsidră (2013), Risipiri în alb pe alb (2014), Aspida mireasă (2015), Urechea lui Malhus (2017), Oglindă pentru spaimele luminii (2020). Membru al Uniunii Scriitorilor din România.

Sînt doar un vers mimetic, Doamnă Moarte,
Pe solzii mei se tolănește iadul,
Icoanele din ochiul sîng mi-s sparte,
Însămînțînd și apa, și uscatul...

Sînt, azi, un vers înfipt într-o placentă,
O cruce-ntr-altă cruce, jug și taină,
O naștere la care ești prezentă
Ca mașteră ce nemurirea-și caină...

Întraripați, poeții iluzorii
Se leagănă în umbra ta fecioară,
Visînd în vis că nu-s decît prigorii
Cu glasul înghețat înțîia oară...

Sînt versul unic, răstignit din voia
Secundelor ce și-au vîndut nisipul,
Căci timpul se-ncovoiaie dinapoia...

Golgotelor pierdute le port chipul...

DOINA GURITĂ

A publicat volumele de versuri:
Lacrimi de sticlă (Editura „Timpul”,
Iași, 2019)
Poem Alb (Editura “24:Ore”, Iași, 2019)
Farmecul iubirii, (Editura, “Amanda
Edit Verlag, 2020”, volum bilingv
româno-albanez, prefațat de poetul,
Baki Ymeri.
Închisă în cuvinte, (Editura “24:Ore”,
Iași, 2020)
Larmes de verre, (Editura Stellamaris,
France în curs de apariție, 2021), prefațat
de criticul literar Ioan Holban și poetul
Amirul Arham (în lb. franceză), tradus
de Amaila Aichard.

“COLȚUL DE CUB”

L-am văzut pe Nichita aievea, în vis
Un înger blond cu ochii precum cerul
Arunca zăpadă în focul încins
Să iasă din aburi, în clocote, dorul.
Zăpada fierbea în fum de tămâie
Puternic zidea un cub ferecat
Un colț se zbătea să mai rămâie
Dar Nichita îl voia spulberat...
L-am pierdut la o strajă din noapte
Printre lacrimi de patimi și zbor
Dar l-am regăsit șoptind, printr-o carte,
“Ca să fiu viu, a trebuit să mor”.
Am așezat visul pe o noptieră
Sub lumina lunii, pătrunzând printr-un tub
Lângă cartea cu versuri, stingheră
Nichita îmi puse colțul de cub...

Daniela Oatu, poetă, publicistă, membră a Uniunii Scriitorilor din România. Absolventă a Universității „Al.I.Cuza” Iași, Facultatea de Filologie. Autoare a șapte cărți de poezie, publicistică și critică literară.

Deținătoare a numeroase premii de poezie: Premiul „Nichita Stănescu”, Timișoara, 1987; Laureată a Concursului Național de poezie, Baia Mare, 1989; Premiul pentru debut pentru volumul de poezie „Eternitate fragilă”, 2003; Premiul I, Festivalul Internațional de poezie religioasă „Credo” Târgu-Mureș. Premiul special „Mihai Eminescu”, Concursul Național de poezie „Radu Cârneli”, București, 2018; Premiul I pentru cartea de poezie „Fantasmele Versului Rău”, Festivalul Internațional de creație „Vrancea literară”, 2018. Premiul Editurii 24:ORE pentru volumul de poezie „Jumătate amurg”, Zilele Recoltei Editoriale Iași, 2020 etc.

TABU

Se șușotește în Cer pe la colțuri
că îngerul meu păzitor
are limba cam ascuțită
și la un pahar de vin și-ar fi uitat o aripă sub masă.
De când mă știu am strâns apă în palmele goale
pentru flacăra lui.
Poate că nu l-am ținut din scurt îndeajuns
nu i-am vorbit mai mult despre rostul lui în lume
cine știe pe mâna cui a încăput
dacă mi-a purtat povețele scrijelite pe inimă
cum s-a rotit așa neîmblânzit în bătaia vieții
cui i-a întins preșul sub cer
când umbra mea nu i-a ținut de urât
poate nemărginirea-i prea strâmtă pentru faptele
bune
de vreme ce
se șușotește în Cer pe la colțuri
că îngerul meu păzitor...

în timp ce pentru cercul nostru de prieteni
subiectul rămâne închis

„Frapantă este la Daniela Oatu capacitatea de a-și reinventa poezia, cu fiecare carte nouă, căutînd temelor „vechi” orizonturi noi, surprinzătoare. Daniela Oatu e o poetă la maturitatea expresiei sale lirice, în deplină stăpînire a mijloacelor prin care poemele, ca niște poze ale îndoielilor zilnice, capătă o detentă metafizică, îmbrăcînd cenușiul teluricului cu albastrul înaltului; iar albastrul, cum spune Nicolae Steinhardt, nu e o culoare, e și el o liniște...Într-un alt veac, pe o terasă din galaxie se va regăsi, nu mă îndoiesc, Daniela Oatu, un poet cu totul remarcabil.”

Ioan HOLBAN

Indira Spataru s-a născut la data de 24.ianuarie 1971 în Iași.

Absolventă a Facultății de Filosofie, profil Sociopsiopedagogie, 1999, Univ. "Al.I.Cuza", muzerograf în cadrul MNLR, Iași, membră a Uniunii Scriitorilor din România - Filiala Iași,, din 1997. Debut în revista "Convorbiri literare", 1986. Volume publicate: Poeme, 1995/ Seninătatea lemnului, 1997/ Serile la Mircești, 1999/ Marele Albastru, 2001/ Sălbaticul anotimp, 2005/ În bucătăria Sylviei Plath, 2008/ Etna, 2014 / Axa Vărsătorului, 2015/ Promenafa, 2016 / Patinoarul soarelui, 2018 / Năvod peste trup, 2021, editura Rocart.

O PARTIDĂ DE ȘAH

Această partidă nu se va termina nicicând
tu muți o piesă
eu mut o piesă
gândim cu bărbiile în pumni

Auzi?
aș putea muta din loc munții
cînd sufli vînt de octombrie în timpanele mele
atît de serios ,de pare că rezolvi exerciții la algebră .

Ai grijă la regină !

Mă auzi ?
Aș putea sculpta marea
pilota trupul tău
ca un Boeing 777.

Liniște acolo !
Faceți liniște în sală ,tovarăși @

AURORA CIUCĂ

Aurora Ciucă s-a născut în Rădăuți, jud. Suceava. A publicat volumele: Elegii safice (2010), Candele în timp (2011), Tăceri (2011), Poezii (2015), Efectul fluturului (2020), NOLI ME TANGERE (2021). Este doctor în Drept internațional al Universității "Al. I. Cuza" Iași, profesor la Facultatea de Drept și Științe Administrative a Universității "Ștefan cel Mare" Suceava. A desfășurat o bogată activitate în domeniul dreptului internațional al drepturilor omului ca bursier în programe ale Consiliului Europei și ale Organizației Statelor Americane. Colaborează la revistele :Colaborări la revistele: Convorbiri literare, Revista "Poezia" , Vatra Veche ,Cronica , Revista Română, Literatura de Azi .

PEDEAPSA

Ce pedeapsă aveți, onorată instanță,
pentru omul acesta care,
flămând, la marginea lumii,
a furat pâinea din coșul sfântului Anton
marțea, chiar de ziua lui?...
acest Valjean fără trecut și fără viitor
ascuns în zeghe ca-ntr-un cuib părăsit
fără puterea de a nega,
fără intenția de a minți,
privind doar spre absența probelor
în circumstanțiere
care nu fac însă proba absenței,
așteptând sentința ca pe o eliberare
de sine și de păcatul de-a se fi născut
sub o stea stinsă?

Un nou volum semnat de poeta ieșeană Aurora Ciucă ne trimite (dincolo de frumusețea versurilor în sine) la semnificațiile celebrei adresări ale lui Iisus către Maria Magdalena, așa cum o găsim în Evanghelia lui Ioan. „Nu mă atinge, căci încă nu m-am înălțat la Tatăl...” În sens extins către lumea modern/ laicizată, sensul e acela al unor interdicții mai speciale: un lucru poate fi atât de prețios încât e sacralizat, o persoană e intangibilă prin statut, anumite reguli, principii, coduri trebuie respectate în mod expres; în mai toate muzeele din lume, de asemenea, găsim faimosul îndemn cu valoare totală „noli me tangere”.

Constantin DRAM

CALIOPIA TOCALĂ

Născută la 7 aprilie 1958, în localitatea Cozmești, județul Iași, într-o familie de țărani, fiind ultima din cei șase copii ai familiei Dumitru și Nastasia Tocală.

A publicat în 2021, la editura Timpul, cartea de poezie "Statui de apă"

A publicat la editura Opera Magna trei cărți de proză (În captivitate, Simfoniile destinului, Gemenii) și trei volume de teatru (Captivi, Vieți duble, Alter ego).

Este o prezență activă în revistele literare ale țării din ultimul deceniu.

FIECARE FRUNZĂ E O GURĂ VERDE

Magnolia își arcui deodată ramurile deasupra casei
și fiecare frunză nu era decât o gură verde,
se auzi apoi o simfonie albastră, foarte tristă,
în timp ce -o flacăra înaltă, râul roșu,
cuprinse casa mea în vâlvătăi,
trosnea acoperișul sub limbile de foc
și s-ar fi prăbușit, dacă din gurile acelea verzi,
n-ar fi căzut o ploaie deasă,
sub calmul simfoniei stacojii,
apoi, ca la un semn, au început să cadă
fulgi grei de nea din gurile acelea verzi,
și iepuri albi să vină-n jurul casei
iar după ei lupi firoși în nesfârșit convoi
și nu era prea mică gura lupului
ca să nu-nghită dintr-odată-un iepure,
nici gurile din ramuri, cele verzi, prea mici,
ca să nu-nghită-n grabă lupii iernii,
sub calmul simfoniei, cea albastră.
E turnul morții verzi, șoptii,
să nu mă înspăimânt,
e turnul morții verzi,
cea mai senină dintre toate și mai nobilă,
precum e simfonia cea albastră.

Proza Caliopiei Tocală experimenta „pe viu” celebra propoziție a lui Jean Paul Sartre, „ l'enfer c'est les autres” , într-o formă complementară: eu sunt infernul celuilalt. Acolo, în proză și scrierile dramatice, în nucleul existențialist, se află, în fond, cheile literaturii Caliopiei Tocală, în care personajele și, peste toate, stăpîn, naratorul sînt mașini de gîndit, în căutarea unei ficțiuni.

Ioan HOLBAN

